

Brusel 1. října 2018
(OR. en)

12536/18

Interinstitucionální spis:
2016/0359(COD)

JUSTCIV 226
EJUSTICE 126
ECOFIN 852
COMPET 630
EMPL 441
SOC 567
CODEC 1545

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	12334/18 + COR 1, WK 11168/2018
Č. dok. Komise:	14875/16
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o rámcích pro preventivní restrukturalizaci, druhé šanci a opatřeních ke zvýšení účinnosti postupů restrukturalizace, insolvence a oddlužení a o změně směrnice 2012/30/EU – obecný přístup

I. ÚVOD

Dopisem ze dne 23. listopadu 2016 předložila Komise Radě a Evropskému parlamentu návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o rámcích pro preventivní restrukturalizaci, druhé šanci a opatřeních ke zvýšení účinnosti postupů restrukturalizace, insolvence a oddlužení a o změně směrnice 2012/30/EU (dále jen „navržená insolvenční směrnice“).

Návrh je založen na člancích 53 a 114 Smlouvy o fungování Evropské unie, a vztahuje se na něj tudíž řádný legislativní postup.

Tento návrh je jedním z klíčových prvků, které je třeba realizovat v rámci „plánu na vytvoření unie kapitálových trhů“ a „strategie pro jednotný trh“. Jeho cílem je snížit nejvýznamnější překážky bránící volnému toku kapitálu, jež vyplývají z rozdílů mezi restrukturalizačními a insolvenčními rámci členských států, a zajistit, aby životaschopné podniky a podnikatelé potýkající se s finančními potížemi měli přístup k účinným postupům preventivní restrukturalizace a poskytování druhé šance a zároveň byly chráněny legitimní zájmy věřitelů.

V kontextu činnosti, kterou Komise vyvíjí v souvislosti s bankovní unií, má návrh rovněž pomoci předcházet hromadění úvěrů se selháním.

Rada pro spravedlnost a vnitřní věci se již na svém zasedání ve dnech 4. a 5. června 2018 dohodla na částečném obecném přístupu k hlavám III (Oddlužení a zákazy činnosti), IV (Opatření ke zvýšení účinnosti postupů pro řešení restrukturalizace, insolvence a oddlužení) a V (Monitorování postupů týkajících se restrukturalizace, insolvence a oddlužení), jakož i na souvisejících definicích a bodech odůvodnění.

V rámci intenzivních diskusí na technické úrovni a na základě výsledků politických diskusí, které v Radě proběhly v červnu 2017 (dokument 9316/17) a v prosinci 2017 (dokument 15201/17), se rakouské předsednictví zaměřilo na nalezení dobrého kompromisu, pokud jde o hlavy I (Obecná ustanovení), II (Rámce pro preventivní restrukturalizaci) a VI (Závěrečná ustanovení).

Po zasedáních Pracovní skupiny pro otázky občanského práva (úpadkové řízení) konaných v červnu, červenci a září 2018 se předsednictví domnívá, že lze dosáhnout obecného přístupu k celkovému revidovanému znění navrhované směrnice, včetně bodů odůvodnění.

Kompromisní znění obsažené v příloze tohoto dokumentu potvrdil Coreper (část II) na zasedání konaném dne 26. září 2018.

Výbor Evropského parlamentu pro právní záležitosti (JURI) hlasoval o své zprávě týkající se tohoto návrhu v červenci 2018. Zprávu potvrdilo plenární zasedání Evropského parlamentu v září 2018, což znamená, že interinstitucionální vyjednávání mohou začít, jakmile Rada přijme svůj postoj.

II. KONKRÉTNÍ PRVKY KOMPROMISNÍHO ZNĚNÍ

a. Přístup k rámcům pro preventivní restrukturalizaci

Členské státy obecně od počátku jednání souhlasily se zásadou, že dlužník, u něhož je pravděpodobnost platební neschopnosti, by měl mít přístup k rámci pro preventivní restrukturalizaci, který mu umožní zabránit platební neschopnosti a zajistit si životaschopnost. Řada členských států však namítala, že umožnění přístupu k tomuto rámci dlužníkům, kteří nemají žádné vyhlídky na životaschopnost, by vedlo ke zbytečným prodlevám v zahájení insolvenčního řízení a k riziku snížení hodnoty majetkové podstaty. Kompromisní znění tedy těmto členským státům umožňuje, aby za určitých podmínek zavedly test životaschopnosti. Tento test je však volitelný, což umožňuje jiným členským státům, aby poskytly snazší přístup k danému postupu, pokud to tak upřednostňují.

Některé členské státy rovněž vyjádřily přání, aby tento rámec byl dostupný na žádost věřitelů. Kompromisní znění jim tedy tuto možnost poskytuje, ovšem na volitelné bázi.

b. Povinné jmenování insolvenčního správce

Členské státy se dohodly, že postup pro preventivní restrukturalizaci by měl být postupem zahrnujícím dlužníka s dispozičními oprávněními, což znamená, že dlužníkovi by měla zůstat alespoň částečná kontrola nad majetkem a každodenním provozem. V souladu s touto zásadou návrh Komise stanovil, že jmenování odborníka na restrukturalizaci by nemělo být ve všech případech povinné. Některé členské státy vyjádřily obavy ohledně omezené pružnosti návrhu Komise, pokud jde o vnitrostátní právo. Zastávaly názor, že přítomnost tohoto odborníka může zvýšit účinnost postupu a zajistit, aby byly zohledněny zájmy všech stran. Komise však byla toho názoru, že v důsledku povinného jmenování odborníka ve všech případech by se zvýšily náklady na daný postup a jeho náročnost, čímž by se snížila jeho přístupnost pro dlužníka.

Kompromisní znění tedy vymezuje obecnou zásadu, že o jmenování takového odborníka se bude rozhodovat na individuální bázi, s výjimkou určitých případů určených vnitrostátním právem, v nichž může být jmenování povinné. Některé z případů, v nichž může vnitrostátní právo vyžadovat povinné jmenování, jsou uvedeny v bodech odůvodnění.

c. Přerušování vymáhání individuálních nároků

Členské státy měly rozdílné postoje, pokud jde o trvání přerušování vymáhání individuálních nároků. Některé členské státy by daly přednost zavedení krátké doby trvání v zájmu zohlednění zájmů věřitelů, jiné členské státy uvedly, že upřednostňují přerušování na delší nebo na neurčitou dobu, které by dlužníkovi poskytlo dostatek prostoru k vytvoření plánu restrukturalizace, zejména u složitějších případů. Kompromisní znění stanoví maximální dobu přerušování až čtyři měsíce, kterou by mohl soudní nebo správní orgán prodloužit až na 12 měsíců. V případech, kdy vnitrostátní právo vyžaduje, aby dlužník předložil plán k potvrzení soudnímu nebo správnímu orgánu do osmi měsíců, by přerušování mohlo být prodlouženo na dobu nezbytnou k tomu, aby soud přijal rozhodnutí o plánu restrukturalizace. Jedná se o maximální možné lhůty, a členské státy tedy mohou zavést kratší dobu přerušování.

Podobný rozdíl v přístupu k zájmům dlužníka nebo věřitele se také projevil ve vztahu k možnosti, aby soud přerušování zrušil. Některé členské státy vyjádřily obavu, že tato možnost by byla příliš omezující pro dlužníka vzhledem ke stálému riziku, že přerušování by mohlo být zrušeno, zatímco jiné členské státy považovaly tuto možnost za nutnou k ochraně zájmů věřitelů. Kompromisní znění tedy zahrnuje možnost zrušit přerušování, pokud již nesplňuje příslušné cíle, nebo v případech stanovených vnitrostátním právem, pokud nespravedlivě poškozuje věřitele; kompromisní znění však členským státům umožňuje zavést minimální dobu, po kterou přerušování nelze zrušit. Členským státům je též umožněno omezit možnost požádat o zrušení přerušování na případy, kdy věřitelé neměli příležitost být slyšeni (např. je-li přerušování automatické).

d. Tvorba tříd

Návrh Komise zavedl požadavek zařadit věřitele do různých tříd pro účely hlasování podle jejich společných zájmů. Některé členské státy však tento systém neznaly a vyjádřily názor, že by to mohlo být náročné, nákladné a v řadě případů zbytečné. To se týká především dlužníků, kteří jsou mikropodniky nebo malými či středními podniky, vzhledem k jejich jednoduché kapitálové struktuře a omezenému počtu věřitelů. Kompromis tedy stanoví, že členské státy mohou mikropodnikům a malým nebo středním podnikům umožnit, aby se rozhodly, že dotčené strany nebudou zařazovat do samostatných tříd.

e. Cross-class cram-down mechanismus

Cross-class cram-down mechanismus byl pro řadu členský států nový a vyvolal určité pochybnosti. Pro značnou část členských států byly problematické zejména dva aspekty:

- návrh požadoval, aby členské státy provedly ocenění dlužníka za účelem určení tříd věřitelů, kteří by byli „mimo peníze“, a kteří tudíž nebudou moci při hlasování v rámci cross-class cram-down mechanismu plán podpořit;
- návrh zavedl pravidlo absolutní priority, podle něhož nesouhlasící třída věřitelů musí být vyplacena v plné výši, pokud by mohla některá méně prioritní třída na základě plánu restrukturalizace obdržet jakoukoli platbu nebo si ponechat jakýkoli podíl.

Některé členské státy byly toho názoru, že v důsledku těchto požadavků by postup byl náročnější a nákladnější a preventivní restrukturalizace by tak byla omezenější, ne-li nemožná. Evropská komise zdůraznila, že ocenění by bylo zapotřebí, pouze pokud by některý věřitel napadl cross-class cram-down mechanismus u soudu.

Cílem kompromisního znění je vyřešit první z uvedených problematických otázek zavedením alternativní možnosti, na jejímž základě se členské státy mohou vyhnout požadavku, že plán mohou podpořit pouze třídy věřitelů „v penězích“, a to konkrétně v případě, kdy většina tříd věřitelů hlasuje pro plán a z nich alespoň jedna třída je třídou zajištěných věřitelů nebo třídou, která má přednost před běžnými nezajištěnými věřiteli.

Druhou problematickou otázku vyřešilo kompromisní znění stanovením alternativní možnosti, aby členské státy zavedly odlišné referenční kritérium – pravidlo relativní priority – za účelem ochrany tříd nesouhlasících věřitelů při uplatnění cross-class cram-down mechanismu. V rámci této možnosti se vyžaduje, aby se s nesouhlasícími hlasovacími třídami zacházelo alespoň stejně příznivě jako s jakoukoli jinou třídou stejné priority, použije-li se normální pořadí priorit při likvidaci podle vnitrostátního práva, a příznivěji než s jakoukoli třídou s nižší prioritou. Členské státy tak mohou k uplatňování tohoto pravidla přistupovat flexibilněji.

Ne všechny členské státy sice shledaly tyto možnosti dostatečně pružnými, ale převážná většina z nich s navrženým přístupem souhlasila.

III. ZÁVĚR

Prvky tohoto kompromisního znění je třeba považovat za balíček, jehož cílem je vytvořit vyvážený režim, který bere v potaz stejnou měrou zájmy dlužníka, věřitelů i dalších zúčastněných stran. Kompromisní znění harmonizuje některé velmi důležité zásady, nicméně ponechává členským státům dostatečnou flexibilitu, aby si zvolily přístup k jejich provádění.

S ohledem na význam zachování této rovnováhy se Rada pro spravedlnost a vnitřní věci vyzývá, aby na svém zasedání ve dnech 11. a 12. října 2018:

- a) potvrdila obecný přístup ke kompromisnímu znění obsaženému v příloze tohoto dokumentu;
- b) odsouhlasila, že toto znění bude tvořit základ pro jednání s Evropským parlamentem.

2016/0359 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o rámcích pro preventivní restrukturalizaci, o oddlužení a zákazech činnosti a opatřeních ke zvýšení účinnosti postupů týkajících se restrukturalizace, insolvence a oddlužení a o změně směrnice (EU) 2017/1132

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 53 a 114 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,
s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,
v souladu s řádným legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

- (1) Cílem této směrnice je odstranit překážky bránící uplatňování základních svobod, například volného pohybu kapitálu a svobody usazování, které vyplývají z rozdílů mezi vnitrostátními právními předpisy a postupy týkajícími se preventivní restrukturalizace, insolvence **a oddlužení a zákazů činnosti**. Tato směrnice se snaží odstranit tyto překážky tím, že zajistí, aby životaschopné podniky ve finančních obtížích měly přístup k účinným vnitrostátním rámcům pro preventivní restrukturalizaci, které jim umožní pokračovat v činnosti, aby poctiví **insolventní nebo** předlužení podnikatelé dostali po úplném oddlužení po uplynutí přiměřené doby druhou šanci a aby se zlepšila účinnost postupů restrukturalizace, insolvence a oddlužení, zejména s cílem zkrátit jejich trvání.
- (2) Restrukturalizace by měla **dlužníkům** ve finančních obtížích umožnit i nadále zcela nebo částečně pokračovat v podnikání, a to změnou složení, podmínek nebo struktury aktiv a závazků nebo své kapitálové struktury, včetně prodeje aktiv nebo částí podniku, **jakož i prostřednictvím provozních změn**. **Nestanoví-li vnitrostátní právo jinak, měly by být provozní změny, jako je ukončení nebo změna smluv nebo prodej či jiné zcizení majetku, v souladu s obecnými požadavky, které pro tato opatření stanoví vnitrostátní právo, zejména pravidla občanského a pracovního práva. Se zárukami stanovenými ve vnitrostátním právu by rovněž měla být v souladu jakákoli kapitalizace dluhu.** Rámce pro preventivní restrukturalizaci by měly **dlužníkům** především umožnit, aby se včas restrukturalizovali a vyhnuli se platební neschopnosti. Tyto rámce by měly maximalizovat celkovou hodnotu pro věřitele, vlastníky a hospodářství jako celek a měly by zabránit zbytečným ztrátám pracovních míst a ztrátám znalostí a dovedností. Měly by také zabránit hromadění úvěrů v selhání. V procesu restrukturalizace by měla být **vyváženým způsobem** chráněna práva všech zúčastněných stran. Zároveň by neživotaschopné podniky bez vyhlídky na přežití měly být co nejrychleji zlikvidovány. **Není-li dlužník ve finančních obtížích ekonomicky životaschopný nebo nemůže-li být jeho ekonomická životaschopnost snadno obnovena, mohly by snahy o restrukturalizaci vést k urychlení a nahromadění ztrát na úkor věřitelů, zaměstnanců a dalších zúčastněných stran, jakož i ekonomiky jako celku.**

- (3) Mezi členskými státy existují rozdíly, pokud jde o škálu postupů, jež mají dlužníci ve finančních obtížích k dispozici za účelem restrukturalizace svého podnikání. Některé členské státy mají omezenou škálu postupů, což znamená, že firmy mohou provést restrukturalizaci poměrně pozdě, v rámci insolvenčních řízení. V jiných členských státech je restrukturalizace možná v dřívějším stadiu, ale dostupné postupy nejsou tak účinné, jak by mohly být, nebo jsou velmi formální a zejména omezují používání mimosoudních postupů. Podobně se liší také vnitrostátní předpisy, které podnikatelům poskytují druhou šanci, zejména tím, že jim přiznávají prominutí dluhů, které vznikly v průběhu jejich podnikání, a to co do trvání lhůty pro oddlužení i podmínek, za nichž lze oddlužení povolit.
- (4) V mnoha členských státech trvá déle než tři roky, než se mohou zkrachovalí, ale poctiví podnikatelé zbavit svých dluhů jejich prominutím a začít znovu. V důsledku neefektivních rámců pro **oddlužení a zákazy činnosti** se musí podnikatelé přemísťovat do jiných jurisdikcí, aby mohli využít možnost začít v přiměřené lhůtě znovu podnikat, což způsobuje značné další náklady jak jejich věřitelům, tak i dlužníkům samotným. Dlouhé zákazy činnosti, které často doprovázejí postup vedoucí k oddlužení, vytvářejí překážky, jež brání tomu, aby dotyčná osoba mohla zahájit a provozovat samostatně výdělečnou, podnikatelskou činnost.
- (5) Příliš dlouhé trvání postupů restrukturalizace, insolvence a oddlužení v několika členských státech je důležitým faktorem způsobujícím nízkou míru výtěžnosti úvěrů a odrazujícím investory od podnikání v jurisdikcích, kde hrozí, že budou tyto postupy trvat příliš dlouho.
- (6) Všechny tyto rozdíly se promítají do dalších nákladů pro investory při posuzování rizikovosti dlužníků, kteří se dostávají do finančních obtíží v jednom nebo více členských státech, a nákladů pro restrukturalizující se společnosti, jež mají podniky, věřitele nebo aktiva v jiných členských státech, což je nejzřetelněji případ restrukturalizace mezinárodních skupin společností. Mnoho investorů uvádí nejistotu ohledně insolvenčních pravidel nebo nebezpečí zdlouhavých či složitých insolvenčních řízení v jiné zemi jako hlavní důvod, proč neinvestují ani nevstupují do obchodního vztahu s protějškem mimo svou vlastní zemi.

- (7) Tyto rozdíly vedou k nerovným podmínkám pro přístup k úvěrům a k nestejně míře jejich výtěžnosti v různých členských státech. Vyšší míra harmonizace v oblasti restrukturalizace, insolvence a **oddlužení a zákazů činnosti** je tudíž nezbytná pro dobře fungující jednotný trh obecně a pro funkční unii kapitálových trhů zvláště.
- (8) Je také nutno odstranit další náklady spojené s posuzováním rizik a přeshraničním vymáháním, jež vznikají věřitelům předlužených podnikatelů, kteří se přemístí do jiného členského státu, aby mnohem dříve **dosáhli oddlužení**. Rovněž je nezbytné snížit další náklady pro podnikatele vyplývající z nutnosti přemístit se do jiného členského státu, aby mohli využít **oddlužení**. Kromě toho překážky vyplývající z dlouhých zákazů činnosti souvisejících s předlužením podnikatele potlačují podnikání.
- (9) Překážky uplatňování základních svobod se neomezují jen na čistě přeshraniční situace. Stále více propojený jednotný trh – na kterém probíhá volný pohyb zboží, služeb, kapitálu a pracovníků – se stále silnějším digitálním rozměrem znamená, že jen velmi málo společností je čistě vnitrostátních, pokud se vezmou v úvahu všechny relevantní prvky, jako jsou jejich klientská základna, dodavatelský řetězec, rozsah činností nebo investorská a kapitálová základna. Dokonce i čistě vnitrostátní případy insolvence mohou mít dopad na fungování jednotného trhu prostřednictvím tzv. dominového efektu insolvenčí, kdy insolvence jednoho **dlužníka** může vyvolat insolvenční dalšími firmami v dodavatelském řetězci.

- (10) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848³ se zabývá otázkami soudní příslušnosti, uznávání a vymáhání, rozhodného práva a spolupráce v přeshraničních insolvenčních řízeních, jakož i vzájemného propojení insolvenčních rejstříků. Jeho oblast působnosti pokrývá preventivní postupy, které přispívají k záchraně ekonomicky životaschopných dlužníků, jakož i postupy, které poskytují podnikatelům druhou šanci. Nařízení (EU) 2015/848 se však nezabývá rozdíly mezi těmito postupy, jak jsou stanoveny ve vnitrostátních právních předpisech. Kromě toho nástroj omezený pouze na přeshraniční případy insolvence by neodstranil všechny překážky volného pohybu a pro investory by ani nebylo proveditelné, aby předem určovali přeshraniční nebo vnitrostátní povahu budoucích možných finančních obtíží dlužníka. Proto je nezbytné jít nad rámec problematiky soudní spolupráce a stanovit zásadní minimální standardy **postupů pro preventivní restrukturalizaci i postupů vedoucích k oddlužení podnikatelů.**
- (10a) **Tato směrnice by neměla mít vliv na oblast působnosti nařízení (EU) 2015/848. Má být s nařízením (EU) 2015/848 v plném souladu a doplňovat je tím, že požaduje, aby členské státy zavedly postupy pro preventivní restrukturalizaci splňující určité minimální zásady účinnosti. Nemění přístup uplatňovaný v nařízení (EU) 2015/848, který členským státům umožňuje zachovat či zavést postupy, jež nesplňují podmínku zveřejnění pro uznání a oznámení podle přílohy A nařízení (EU) 2015/848. I když směrnice nevyžaduje, aby postupy v její působnosti splňovaly veškeré podmínky pro oznámení podle přílohy A nařízení (EU) 2015/848, má za cíl usnadnit přeshraniční uznávání a výkon postupů, které do její působnosti spadají.**

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 19).

- (11) Je nezbytné snížit náklady na restrukturalizaci jak pro dlužníky, tak pro věřitele. Proto by se měly omezit rozdíly, které brání včasné restrukturalizaci životaschopných **dlužníků** ve finančních obtížích a **možnosti oddlužení** poctivých podnikatelů. To by mělo přinést větší transparentnost, právní jistotu a předvídatelnost v Unii. Také by to mělo maximalizovat výnosy pro všechny typy věřitelů a investorů a podpořit přeshraniční investice. Větší soudržnost by rovněž usnadnila restrukturalizaci skupin společností bez ohledu na místo usazení jednotlivých členů skupiny v Unii.
- (12) Odstranění překážek bránících účinné restrukturalizaci životaschopných **dlužníků** ve finančních obtížích přispívá k minimalizaci ztrát pracovních míst a ztrát pro věřitele v dodavatelském řetězci, zachovává know-how a dovednosti, a tudíž prospívá širší ekonomice. Usnadnění **oddlužení** pro podnikatele zabraňuje jejich vyloučení z trhu práce a umožňuje jim znovu zahájit podnikání, přičemž se mohou poučit se z předchozích zkušeností. A konečně, zkrácení postupů restrukturalizace by mělo za následek vyšší míru výtěžnosti úvěrů pro věřitele, jelikož plynutí času by mělo za normálních okolností za následek pouze další ztrátu hodnoty **dlužníka**. Účinné insolvenční rámce by navíc umožnily lepší posouzení rizik spojených s rozhodnutími o půjčkách a výpůjčkách a u **insolventních nebo** předlužených **dlužníků** by usnadnily korekci, což by minimalizovalo hospodářské a sociální náklady spojené s procesem snižování míry jejich zadlužení. **Tato směrnice poskytuje členským státům flexibilitu uplatňovat tyto společné zásady při současném respektování vnitrostátních právních systémů. Členské státy mohou ve svých vnitrostátních právních systémech ponechat nebo zavést jiné rámce pro preventivní restrukturalizaci.**

- (13) Ze soudržnějšího přístupu na úrovni Unie by měly mít prospěch zejména **mikropodniky a malé a střední podniky**, jelikož ty nemají potřebné zdroje, aby se vypořádaly s vysokými náklady na restrukturalizaci a využily účinnější postupy restrukturalizace v některých členských státech. **Při vymezování mikropodniků a malých a středních podniků by členské státy mohly náležitě zohlednit směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS nebo doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků.** Mikropodniky a malé a střední podniky, zejména když čelí finančním obtížím, často nemají prostředky, aby si mohly najmout odborné poradce, a proto je nutno zavést nástroje včasného varování, které dlužníky upozorní na naléhavost potřeby jednat. **Členské státy by mohly tyto nástroje buď samy vytvořit, nebo ponechat jejich vytvoření na soukromém sektoru, a to za podmínky, že stanovený cíl bude splněn.** Aby se tito **dlužníci** mohli snáze restrukturalizovat při nízkých nákladech, je rovněž nutno na vnitrostátní úrovni vypracovat **komplexní kontrolní seznamy pro plány restrukturalizace přizpůsobené potřebám mikropodniků a malých a středních podniků** a zpřístupnit je na internetu. (...)

- (14) Z působnosti této směrnice je vhodné vyjmout tyto dlužníky: pojišťovny a zajišťovny definované v čl. 13 bodech 1 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES⁴, úvěrové instituce definované v čl. 4 odst. 1 bodě 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 575/2013⁵, investiční podniky a subjekty kolektivního investování definované v čl. 4 odst. 1 bodech 2 a 7 nařízení (ES) č. 575/2013, ústřední protistrany definované v čl. 2 bodě 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012⁶, centrální depozitáře cenných papírů definované v čl. 2 bodě 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014⁷ a další finanční instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU⁸. Ty jsou upraveny zvláštními předpisy, přičemž rozsáhlé pravomoci k zásahu mají v jejich případě vnitrostátní orgány dohledu **a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krizí. Rovněž by mohlo být vhodné vyjmout další finanční subjekty poskytující finanční služby, jež jsou upraveny zvláštními předpisy, podle nichž vnitrostátní orgány dohledu nebo vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize mají rozsáhlé pravomoci k zásahu srovnatelné s těmi, které jsou uvedeny výše. Z obdobných důvodů je rovněž vhodné z působnosti této směrnice vyjmout veřejné subjekty podle vnitrostátního práva. Přístup k rámcům pro preventivní restrukturalizaci by mohly členské státy rovněž omezit na právnické osoby. V členských státech s odlišnými právními systémy, v nichž má stejný druh subjektu odlišný právní status, by mohl být na všechny tyto druhy subjektů uplatňován jeden stejný režim.**

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (15) Předluženost spotřebitelů je záležitost velkého hospodářského a společenského zájmu a úzce souvisí se snižováním dluhového převisu. Kromě toho často nelze jasně rozlišit mezi spotřebitelskými a podnikatelskými dluhy podnikatele. Režim druhé šance pro podnikatele by nebyl efektivní, pokud by podnikatel musel absolvovat samostatné postupy s různými podmínkami přístupu a lhůtami pro oddlužení, aby se zbavil svých obchodních osobních dluhů i neobchodních osobních dluhů. Z těchto důvodů, přestože tato směrnice neobsahuje závazná pravidla ohledně předluženosti spotřebitelů, **mohou** členské státy uplatňovat ustanovení o oddlužení také na spotřebitele.
- (16) Čím dříve může dlužník zjistit své finanční obtíže a přijmout vhodná opatření, tím vyšší je pravděpodobnost, že se vyhne hrozící platební neschopnosti, nebo – v případě firmy, jejíž ekonomická životaschopnost je trvale narušena – tím spořádanější a efektivnější bude proces likvidace firmy. Je proto nutné zavést jasné, **aktuální, stručné a uživatelsky vstřícné** informace o dostupných postupech preventivní restrukturalizace i **o jednom nebo více** nástrojích včasného varování, jež umožní motivovat dlužníky, kteří začínají mít finančních obtíže, k přijetí včasných opatření. Možné mechanismy včasného varování by **mohly** zahrnovat **upozornění, pokud dlužník neprovedl určité typy plateb, nebo poradenské služby ze strany veřejných nebo soukromých organizací (...)**. Kromě toho třetí strany s relevantními informacemi, jako jsou například účetní nebo orgány daňové správy a sociálního zabezpečení, by mohly být podle vnitrostátního práva motivovány (...), aby **dlužníka** upozorňovaly na negativní vývoj. **Členské státy by mohly nástroje pro včasné varování přizpůsobit v závislosti na velikosti společnosti a mohly by stanovit zvláštní pravidla včasného varování pro velké společnosti a skupiny s ohledem na jejich specifika. Tato směrnice nezakládá odpovědnost členských států za možné škody vzniklé prostřednictvím mechanismů restrukturalizace, jež jsou těmito mechanismy včasného varování aktivovány.**

- (17) Dlužníkům, včetně právních subjektů, a stanoví-li tak vnitrostátní právo, fyzických osob a skupin společností, by měl být k dispozici restrukturalizační rámec, aby mohli řešit své finanční obtíže v raném stadiu, kdy se zdá pravděpodobné, že lze zabránit jejich platební neschopnosti a zajistit pokračování jejich podnikání. Restrukturalizační rámec by měl být k dispozici dříve, než se dlužník podle vnitrostátních právních předpisů dostane do platební neschopnosti, tzn. nežli začne **podle vnitrostátního práva** splňovat podmínky pro zahájení kolektivního insolvenčního řízení, které obvykle znamená úplné zabavení majetku dlužníka a jmenování konkurzního správce. Aby se (...) zamezilo zneužití příslušných postupů, měly by být finanční obtíže dlužníka takové povahy, že by pravděpodobně vedly k jeho platební neschopnosti, a plán restrukturalizace by měl být schopen zabránit jeho platební neschopnosti a zajistit životaschopnost podniku. **Členské státy by mohly určit, zda se pohledávky, které jsou splatné nebo vzniknou poté, co bylo o dané řízení požádáno nebo bylo zahájeno, zahrnou do opatření preventivní restrukturalizace nebo do přerušování vymáhání individuálních nároků. Členské státy mohou volně rozhodnout, zda má přerušování vymáhání individuálních nároků účinek na úroky z pohledávek.**
- (17a) Členské státy by mohly jako podmínku pro přístup k postupu restrukturalizace podle této směrnice zavést test životaschopnosti. Tento test se má uskutečnit, aniž by došlo k nepříznivým důsledkům pro majetek dlužníka, což by mohlo mimo jiné znamenat přiznání dočasného přerušování nebo provedení bezodkladného posouzení. Absence nepříznivých důsledků pro majetek dlužníka však nevylučuje možnost od dlužníka požadovat, aby svou životaschopnost prokázal na vlastní náklady.
- (17b) Členské státy by mohly působnost rámců pro preventivní restrukturalizaci podle této směrnice rozšířit na situace, v nichž se dlužník potýká s obtížemi nefinanční povahy, pokud tyto obtíže vedou ke skutečnému a vážnému ohrožení faktické či budoucí schopnosti dlužníka splácet dluhy v termínu jejich splatnosti. Příslušný časový rámec pro určení toho, zda toto ohrožení existuje, může být nastaven na období několika měsíců nebo i déle, aby byly zohledněny případy, kdy se dlužník potýká s obtížemi nefinanční povahy, jež ohrožují pokračování jeho činnosti a ve střednědobém horizontu jeho likviditu. Může se například jednat o situaci, kdy dlužník ztratil zakázku, která pro něj byla klíčová.

- (18) Aby se podpořila jejich účinnost a snížila se zpoždění a náklady, měly by součástí vnitrostátních rámců pro preventivní restrukturalizaci být pružné postupy. **Jsou-li ustanovení této směrnice prováděna v restrukturalizačním rámci ve formě různých postupů, měl by mít dlužník přístup ke všem právům a zárukám stanoveným touto směrnicí pro účely předcházení restrukturalizaci. S výjimkou případů, kdy tato směrnice vyžaduje povinné zapojení soudních nebo správních orgánů, by členské státy mohly jejich zapojení omezit (...) na případy, kdy je to nezbytné a přiměřené s ohledem mimo jiné na cíl, kterým je ochrana práv a zájmů dlužníků a dotčených stran, a na cíl, kterým je snížení zpoždění a nákladů řízení. Mohou-li podle vnitrostátního práva zahájit postup restrukturalizace věřitelé, mohly by členské státy jako podmínku pro zahájení tohoto postupu vyžadovat souhlas dlužníka.**
- (18a) Aby se zabránilo zbytečným nákladům, byla zohledněna včasná povaha daného postupu a dlužníci byli motivováni žádat o preventivní restrukturalizaci v rané fázi finančních obtíží, měla by jim v zásadě být ponechána kontrola nad jejich majetkem a každodenním provozem jejich firmy. Jmenování odborníka na restrukturalizaci – ať **pro podporu** vyjednávání o plánu restrukturalizace nebo (...) **pro dohled** na činnost dlužníka – by nemělo být v každém případě povinné, ale mělo by se provádět případ od případu v závislosti na okolnostech případu nebo konkrétních potřebách dlužníka. (...) **Členské státy by (...) však mohly rozhodnout, že jmenování odborníka na restrukturalizaci je za určitých okolností nezbytné vždy, (...) například využívá-li dlužník (...) všeobecného přerušení vymáhání individuálních nároků, musí-li (...) být plán restrukturalizace potvrzen soudním nebo správním orgánem prostřednictvím cross-class cram-down mechanismu nebo obsahuje-li plán restrukturalizace opatření dotýkající se práv pracovníků, pokud se dlužník nebo jeho vedení dopustili v obchodních vztazích podvodného, trestného nebo poškozujícího jednání nebo pokud je jediným účelem jmenování pomoc při vypracovávání plánu restrukturalizace nebo při vyjednávání o něm.**

- (19) Dlužník by měl mít možnost využít at' již na základě rozhodnutí soudního nebo správního orgánu nebo ze zákona dočasného přerušeni vymáhání individuálních nároků (...) s cílem podpořit vyjednávání o plánu restrukturalizace, a to tím, že mu bude umožněno během vyjednávání pokračovat v činnosti nebo zachovat hodnotu jeho majetku. Stanoví-li tak vnitrostátní právo, mohlo by se přerušeni uplatňovat i vůči třetím stranám poskytujícím zajištění, včetně ručitelů a poskytovatelů zajištění. Členské státy by však mohly stanovit, že soudní nebo správní orgány mohou přerušeni vymáhání individuálních nároků zamítnout, není-li nezbytné nebo nesplnilo-li by cíl v podobě podpory vyjednávání. Mezi okolnosti, které mohou představovat důvod k zamítnutí, by mohla patřit nedostatečná podpora ze strany požadované většiny věřitelů, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právo, faktická neschopnost dlužníka splácet dluhy v termínu jejich splatnosti. V zájmu usnadnění a urychlení průběhu řízení by členské státy měly mít možnost stanovit pro existenci důvodů k zamítnutí vyvratitelné domněnky, jestliže například dlužník vykazuje chování typické pro dlužníka neschopného splácet dluhy v termínu splatnosti, jako když se dostane do značného prodlení vůči zaměstnancům, daňovým orgánům nebo orgánům sociálního zabezpečení nebo pokud se podnikatel nebo současné vedení společnosti dopustili finančního trestného činu, což vede k domněnce, že většina věřitelů zahájení vyjednávání nepodpoří.
- (19a) Přerušeni vymáhání nároků by mohlo být všeobecné, tzn. vztahovat se na všechny věřitele, nebo by mohlo být zaměřeno na jednotlivé věřitele nebo kategorie věřitelů. Členské státy by mohly některé pohledávky nebo kategorie pohledávek z působnosti přerušeni za přesně vymezených okolností vyloučit, mimo jiné nároky zajištěné majetkem, jehož přemístění by neohrozilo restrukturalizaci podniku, nebo nároky věřitelů, jež by přerušeni nespravedlivě poškodilo, například prostřednictvím nenahrazené ztráty nebo snížení hodnoty zajištění.

(19b) Aby byla zajištěna spravedlivá rovnováha mezi právy dlužníka a věřitelů, přerušení vymáhání nároků by se mělo **uplatňovat nejvýše** po dobu **až čtyř měsíců**. Složité případy restrukturalizace však mohou vyžadovat více času. Členské státy by **mohly** rozhodnout (...), že by za **přesně vymezených okolností, k nimž by mohly patřit pokrok ve vyjednávání o plánu restrukturalizace, složitost případu, velikost dlužníka nebo existence důkazů, že bude určitý plán nejspíše přijat, mohl** soudní nebo správní orgán povolit prodloužení **doby původního přerušení**. (...) Pokud soudní nebo správní orgán nepřijme rozhodnutí o prodloužení doby přerušení vymáhání nároků, nežli tato doba uplyne, mělo by přerušení přestat platit v den, kdy dotyčná doba uplyne. V zájmu právní jistoty by celková doba přerušení měla být omezena na dvanáct měsíců. **Jestliže členské státy vyžadují, aby byly plány restrukturalizace předloženy soudnímu nebo správnímu orgánu do osmi měsíců k potvrzení, mohly by odchylně od uvedené doby dvanácti měsíců stanovit, že se přerušení prodlužuje až do potvrzení plánu. Členské státy by mohly stanovit přerušení na dobu neurčitou, jakmile se dlužník dostane podle vnitrostátního práva do platební neschopnosti. Členské státy by mohly rozhodnout, zda se časová omezení stanovená podle této směrnice vztahují na krátké dočasné přerušení trvající do okamžiku, než soudní nebo správní orgán rozhodne o přístupu k rámci pro preventivní restrukturalizaci.**

(20) Aby bylo zajištěno, že věřitelé neutrpí **zbytečnou** újmu, **měly by členské státy zajistit, aby soudní nebo správní orgány mohly přerušeni zrušit, pokud již nesplňuje cíl v podobě podpory vyjednávání, například je-li zřejmé, že pokračování ve vyjednávání nemá podporu požadované většiny věřitelů. (...) Přerušeni by rovněž mělo být zrušeno, pokud jsou věřitelé přerušeni vymáhání nároků nespravedlivě poškozeni. Možnost zrušit přerušeni vymáhání individuálních nároků by členské státy mohly omezit na situace, kdy věřitelé neměli příležitost být před jeho vstupem v platnost nebo před jeho prodloužením slyšeni. Rovněž by mohly stanovit minimální dobu, po kterou přerušeni zrušit nelze.** Při stanovení, zda jsou věřitelé nespravedlivě poškozeni, **by mohly** soudní nebo správní orgány brát v úvahu, zda by se přerušeni uchovala celková hodnota majetku, zda dlužník jedná ve zlém úmyslu nebo s úmyslem způsobit újmu nebo obecně působí proti legitimním očekáváním věřitelů jako celku. **Tato směrnice neobsahuje ustanovení o odškodnění nebo zárukách pro věřitele, jejichž zajištění v průběhu přerušeni pravděpodobně ztratí na hodnotě.** Jediný věřitel nebo třída věřitelů by byli nespravedlivě poškozeni přerušeni vymáhání nároků například v případě, že by se jejich pohledávky v důsledku přerušeni dostaly do podstatně nevýhodnějšího postavení, než kdyby se přerušeni **neuplatňovalo**, nebo je-li věřitel uveden do nevýhodnějšího postavení než ostatní věřitelé v podobné situaci. **Členské státy by mohly stanovit, že kdykoli je konstatováno nespravedlivé poškození ve vztahu k jednomu nebo více věřitelům nebo jedné nebo více třídám věřitelů, lze přerušeni zrušit vůči těmto věřitelům nebo třídám věřitelů nebo vůči všem věřitelům. Členské státy mohou volně rozhodnout, kdo může o zrušení přerušeni žádat.**

- (21) (...) Přerušeni vymáhání individuálních nároků by rovněž mělo odložit povinnost dlužníka podat návrh na zahájení insolvenčního řízení, jež může skončit jeho likvidací, nebo zahájení takového řízení na jeho žádost. Takovými insolvenčními řízeními by měla být ta, jejichž výsledek se podle zákona nemusí omezovat na likvidaci dlužníka, ale mohla by mezi ně patřit i jeho restrukturalizace. Odklad zahájení insolvenčního řízení na žádost věřitelů se uplatní nejen v případech, kdy členské státy stanoví všeobecné přerušeni vymáhání individuálních nároků zahrnující všechny věřitele, ale i stanoví-li vnitrostátní právo možnost omezeného přerušeni vymáhání individuálních nároků pro omezený počet věřitelů. Členské státy by však mohly stanovit, že insolvenční řízení lze zahájit na žádost orgánů veřejné moci, které nevystupují v úloze věřitele, například státního zástupce, ve veřejném zájmu. Od těchto pravidel by se členské státy mohly odchýlit, přestane-li být dlužník schopen splácet dluhy ve lhůtách splatnosti, za podmínky, že by soudní nebo správní orgán byl s to udržet přínos přerušeni, jestliže by s ohledem na okolnosti případu nebylo zahájení insolvenčního řízení, jež by mohlo skončit likvidací dlužníka, ve společném zájmu věřitelů.
- (22) Pokud dlužník vstoupí do insolvenčního řízení, někteří dodavatelé mohou mít smluvní práva, která je opravňují k ukončení smlouvy o dodávkách již jen z důvodu platební neschopnosti (tzv. klauzule *ipso facto*), **přestože dlužníci své závazky řádně splnili**. Totéž může platit, když dlužník požádá o opatření, jejichž cílem je preventivní restrukturalizace. Pokud se tato ustanovení uplatní, když dlužník jen vyjednává o plánu restrukturalizace nebo žádá o přerušeni vymáhání nároků, nebo v souvislosti s jakoukoli událostí spojenou s přerušeni, může mít brzké ukončení negativní dopad na podnikání dlužníka a úspěšnou záchranu firmy. **V těchto případech** je tedy (...) nezbytné, aby věřitelům, jichž se přerušeni týká, nebylo povoleno uplatnit klauzule *ipso facto*, jež odkazují na vyjednávání o plánu restrukturalizace nebo o přerušeni nebo jakékoli podobné události spojené s přerušeni.

- (22a) **Členské státy by mohly stanovit, že věřitelům, na které se přerušeni vztahuje, jejichž nároky vznikly před přerušeni a nebyly dlužníkem uhrazeny, není dovoleno bránit plnění vykonatelných smluv nebo tyto smlouvy ukončit, urychlit nebo jakýmkoli jiným způsobem upravovat během doby přerušeni, pokud dlužník dodržuje své závazky z těchto smluv, které se stanou splatnými v průběhu přerušeni. Předčasné ukončení by ohrozilo schopnost firmy pokračovat v provozu během vyjednávání o restrukturalizaci, zejména pokud jde o služby na dodávku základních potřeb, jako je plyn, voda, energie, telekomunikační služby a služby týkající se platebních karet.**
- (23) (...) **Tato směrnice stanoví minimální standardy pro obsah plánu restrukturalizace. Členské státy by nicméně mohly v plánu restrukturalizace vyžadovat další vysvětlení, například pokud jde o kritéria, podle kterých byli věřitelé seskupeni, což může být relevantní v případě, kdy je dluh zajištěn pouze částečně.**
- (24) (...) **Věřitelé, na něž se vztahuje plán restrukturalizace, a pokud to povolují vnitrostátní právní předpisy, také držitelé majetkových podílů, by měli mít právo hlasovat o přijetí plánu restrukturalizace. Členské státy by mohly stanovit omezené výjimky z tohoto pravidla. Strany nedotčené plánem restrukturalizace by neměly mít v souvislosti s plánem žádná hlasovací práva ani by neměla být požadována jejich podpora pro schválení jakéhokoli plánu. Hlasování může mít podobu formálního postupu hlasování nebo konzultace a dohody s potřebnou většinou dotčených stran. Pokud však má hlasování podobu (...) dohody s potřebnou většinou, dotčeným stranám, které se na této dohodě nepodílely, by mohla být nicméně nabídnuta možnost připojit se k plánu restrukturalizace.**

- (25) Aby bylo zajištěno, že se s právy, která jsou zásadně podobná, zachází spravedlivě a že lze přijmout plány restrukturalizace, aniž by byla nepřiměřeně poškozena práva dotčených stran, měly by být dotčené strany zařazeny do oddělených tříd, jež odrážejí kritéria tvorby tříd podle vnitrostátních právních předpisů. **Tvorbou tříd se rozumí seskupení dotčených stran pro účely přijetí plánu způsobem, který odráží práva a senioritu dotčených nároků a podílů.** Minimálně by zajištění věřitelé a nezajištění věřitelé měli být vždy zařazeni do samostatných tříd, **avšak členské státy by mohly vyžadovat vytvoření více než dvou tříd věřitelů, včetně různých tříd nezajištěných nebo zajištěných věřitelů a tříd věřitelů s podřízenými pohledávkami. Členské státy by rovněž mohly zařadit jiné typy věřitelů, kteří nemají dostatečnou míru společných zájmů, do samostatných tříd, například orgány daňové správy nebo sociálního zabezpečení.** Vnitrostátní právní předpisy **by mohly** stanovit, že zajištěné pohledávky lze rozdělit na zajištěné a nezajištěné části na základě ocenění hodnoty zajištění. Vnitrostátní právní předpisy **by mohly** rovněž stanovit zvláštní pravidla podporující takovou tvorbu tříd, ze které by měli prospěch nediverzifikovaní či jinak zvláště zranitelní věřitelé, jako jsou pracovníci nebo drobní dodavatelé.
- (25a) Členské státy by mohly stanovit, že v případě dlužníků, kteří jsou z důvodu relativně jednoduché kapitálové struktury mikropodniky nebo malými či středními podniky, lze učinit z povinnosti zařazení věřitelů do samostatných tříd výjimku. V případech, kdy se mikropodniky nebo malé či střední podniky rozhodly využít pouze jedné hlasovací třídy a tato třída hlasuje proti plánu, v souladu s obecnými zásadami této směrnice, může dlužník předložit plán jiný.
- (25b) Vnitrostátní právní předpisy by měly v každém případě zajistit, aby se odpovídajícím způsobem řešily otázky, které jsou zvláště důležité pro účely tvorby tříd, jako jsou například pohledávky propojených stran, a měly by obsahovat pravidla, která se zabývají podmíněnými pohledávkami a spornými pohledávkami. **Vnitrostátní právo by mohlo upravovat, jak se zachází se spornými pohledávkami pro účely přidělení hlasovacích práv.** Soudní nebo správní orgán by měl prozkoumat tvorbu tříd včetně výběru věřitelů **plánem dotčených**, když je plán restrukturalizace předložen k potvrzení, ale členské státy by mohly stanovit, že tyto orgány mohou také zkoumat tvorbu tříd v dřívější fázi, pokud návrhvatel plánu předem požádal o vyhodnocení nebo poučení.

- (26) Vnitrostátní právní předpisy by měly stanovit počty hlasů nezbytné pro získání většiny, aby menšina dotčených stran v každé třídě nemohla bránit přijetí plánu restrukturalizace, který nespravedlivě neomezuje jejich práva a zájmy. Bez pravidla o hlasovací většině, které je závazné i pro nesouhlasící zajištěné věřitele, by včasná restrukturalizace v mnoha případech nebyla možná, například když je zapotřebí finanční restrukturalizace, ale firma je jinak životaschopná. Aby bylo zajištěno, že budou mít strany při přijímání plánů restrukturalizace takový vliv, který je úměrný podílům, jež ve firmě vlastní, měla by být požadovaná většina v každé třídě založena na množství pohledávek věřitelů nebo podílů vlastněných držiteli majetkových podílů. **Členské státy by navíc mohly vyžadovat většinu počtu dotčených stran v každé třídě. Členské státy by mohly stanovit pravidla ohledně dotčených stran s hlasovacím právem, jež své hlasovací právo nevykonají správným způsobem nebo nejsou zastoupeny, například jejich zohlednění pro účely minimálního limitu pro účast nebo pro účely výpočtu většiny. Členské státy rovněž mohou pro účely hlasování volně stanovit minimální požadovanou účast.**
- (27) Test „nejlepších zájmů věřitelů“ umožňuje zajistit, aby žádný nesouhlasící věřitel nebyl na základě plánu restrukturalizace v nevýhodnějším postavení, než by tomu bylo **bud'** v případě likvidace – ať už (...) postupným rozprodáváním aktiv, nebo prodejem fungující firmy –, **nebo v případě druhého nejlepšího alternativního scénáře, pokud by plán restrukturalizace nebyl potvrzen. Členské státy by měly mít možnost vybrat si při provádění tohoto testu ve vnitrostátním právu jeden z těchto dvou prahů.** Tento test by se měl použít v každém případě, kdy musí být plán potvrzen, aby byl závazný i proti názoru nesouhlasících věřitelů nebo případně nesouhlasících tříd věřitelů. **V důsledku testu nejlepších zájmů věřitelů by mohly členské státy v případě, kdy mají veřejní institucionální věřitelé podle vnitrostátního práva privilegované postavení, stanovit, že plán nemůže ukládat úplné nebo částečné zrušení jejich pohledávek.**

- (28) Ačkoli by měl být plán restrukturalizace vždy považován za přijatý, jestliže jej podporuje požadovaná většina v každé dotčené třídě, plán restrukturalizace, který není podporován potřebnou většinou v každé dotčené třídě, **by mohl být i přesto na návrh dlužníka nebo s jeho souhlasem** potvrzen soudním nebo správním orgánem. **V případě právnické osoby by členské státy měly mít možnost rozhodnout, zda má být pro tento účel za dlužníka považována správní rada právnické osoby nebo určitá většina akcionářů nebo držitelů majetkových podílů. Aby byl plán potvrzen prostřednictvím cross-class cram-down mechanismu, musí jej podpořit buď** nejméně jedna dotčená nebo poškozená třída věřitelů, nebo většina hlasujících tříd dotčených stran, pokud alespoň jedna z těchto tříd je třídou zajištěných věřitelů nebo má přednost před třídou běžných nezajištěných věřitelů. V prvním případě by členské státy mohly zvýšit počet tříd, které jsou potřebné ke schválení plánu, aniž by bylo nutně vyžadováno, aby všechny tyto třídy při ocenění dlužníka za předpokladu trvání podniku obdržely platbu nebo si ponechaly jakýkoli podíl, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právo, u kterých lze obdržení platby nebo ponechání si jakéhokoli podílu přiměřeně předpokládat, pokud by se použilo normální pořadí priorit při likvidaci podle vnitrostátního práva. Členské státy by však neměly vyžadovat souhlas všech tříd. To znamená, že při existenci pouze dvou tříd věřitelů by měl být považován za dostačující souhlas alespoň jedné z nich, jsou-li podmínky pro uplatnění cross-class cram-down mechanismu rovněž splněny. Poškozením věřitelů se rozumí, že se snižuje hodnota jejich pohledávek.

(28a) Při využívání cross-class cram-down mechanismu by členské státy měly zajistit, aby nesouhlasící třídy dotčených věřitelů nebyly na základě navrhovaného plánu nespravedlivě poškozeny, a měly by těmto nesouhlasícím třídám poskytnout dostatečnou ochranu. Členské státy by tak mohly učinit zajištěním toho, aby (...) byla nesouhlasící třída dotčených věřitelů vyplacena v plné výši, má-li jakákoli třída s nižší prioritou na základě plánu restrukturalizace obdržet nebo si ponechat jakýkoli podíl. Členské státy by měly mít prostor pro uvážení při provádění konceptu platby v plné výši, a to i ve vztahu k načasování platby, pokud jsou jistina nároku a v případě zajištěných věřitelů hodnota zajištění chráněny. Členské státy by rovněž mohly rozhodnout o tom, co jsou rovnocenné prostředky, jimiž by mohl být původní nárok plně uspokojen. Je vhodné členským státům umožnit, aby se od tohoto pravidla odchýlily, například pokud je spravedlivé, aby si držitelé majetkových podílů na základě plánu určité podíly ponechali i přesto, že třída s vyšší prioritou musí akceptovat určité snížení svých nároků, nebo aby stěžejní dodavatelé, na něž se vztahuje ustanovení o přerušení vymáhání individuálních nároků, byli vyplaceni před třídami věřitelů s vyšší prioritou. Alternativně by členské státy mohly nesouhlasící třídu věřitelů chránit zajištěním toho, aby s nimi bylo zacházeno alespoň stejně příznivě jako s jakoukoli jinou třídou stejné priority a příznivěji než s jakoukoli třídou s nižší prioritou. Členské státy by si mohly zvolit, který z výše uvedených ochranných mechanismů zavedou.

(29) Ačkoli by oprávněné zájmy akcionářů nebo jiných držitelů majetkových podílů měly být chráněny, členské státy by měly zajistit, aby **tito** nemohli nepřiměřeně **bránit** přijímání plánů restrukturalizace, které by vedly k obnovení ekonomické životaschopnosti dlužníka. **Členské státy mohou přizpůsobit vymezení toho, co je nepřiměřené zohledňovat, mimo jiné zda je dlužník malým či středním podnikem, nebo velkým podnikem, navržená opatření restrukturalizace dotýkající se práv držitelů majetkových podílů, typ držitele majetkových podílů, zda je dlužník právnickou nebo fyzickou osobou nebo zda společníci v obchodní společnosti ručí omezeně či neomezeně.** Členské státy mohou k dosažení tohoto cíle použít různé prostředky, například to, že držitelům majetkových podílů neudělí právo hlasovat o plánu restrukturalizace a že přijetí plánu restrukturalizace **nepodmíní (...)** souhlasem držitelů majetkových podílů, kteří by se ocitli „mimo peníze“, tedy držitelů majetkových podílů, kteří by po ocenění podniku neobdrželi žádnou platbu ani jiné plnění, pokud by se použilo normální pořadí priorit při likvidaci. Pokud však mají držitelé majetkových podílů právo hlasovat o plánu restrukturalizace, soudní nebo správní orgán by měl být schopen plán potvrdit bez ohledu na nesouhlas jedné nebo více tříd držitelů majetkových podílů, a to prostřednictvím tzv. „cross-class cram-down mechanismu“.

Členské státy, které držitele majetkových podílů vyloučí z hlasování, nemusí ve vzájemných vztazích mezi věřiteli a držiteli majetkových podílů uplatňovat pravidlo absolutní priority. Jiným možným způsobem, jak tento požadavek provést, by mohlo být zajištění toho, aby opatření restrukturalizace, která se přímo dotýkají práv držitelů majetkových podílů a spadají do pravomoci určitého orgánu podle práva obchodních společností, nepodléhala požadavkům na nepřiměřeně vysokou většinu a aby držitelé majetkových podílů neměli pravomoci ve vztahu k opatřením restrukturalizace, která se přímo nedotýkají jejich práv. Pokud existují různé třídy majetkových podílů s různými právy, může být zapotřebí více tříd držitelů majetkových podílů. Držitelé majetkových podílů v malých a středních podnicích, kteří nejsou pouhými investory, ale jsou vlastníky podniku a přispívají na jeho provoz dalšími způsoby, například prostřednictvím svých manažerských zkušeností, nemusí mít za takových podmínek motivaci k restrukturalizaci. Proto by cross-class cram-down mechanismus měl zůstat pro dlužníky, kteří jsou malými a středními podniky, nepovinný.

- (30) Potvrzení plánu restrukturalizace soudním nebo správním orgánem je nezbytné, aby se zajistilo, že omezení práv věřitelů nebo podílů držitelů majetkových podílů je úměrné přínosům restrukturalizace a že tyto strany mají přístup k účinnému opravnému prostředku. **To je nutné zejména tehdy, pokud existují nesouhlasící dotčené strany nebo pokud plán restrukturalizace obsahuje ustanovení o novém financování, avšak členské státy by mohly stanovit, že potvrzení soudním nebo správním orgánem je nezbytné i v jiných případech.**
- (30a) Členské státy by měly přijmout ustanovení k zajištění toho, aby soudní nebo správní orgán (...) **mohl** plán zamítnout, pokud bylo zjištěno, že daný pokus o restrukturalizaci omezuje práva nesouhlasících věřitelů nebo držitelů majetkových podílů **bud'** pod úroveň, kterou by mohli přiměřeně očekávat, že obdrží v případě likvidace podniku dlužníka, a to **bud'** postupným rozprodejem aktiv nebo prodejem fungující firmy, **v závislosti na konkrétních okolnostech každého dlužníka, anebo pod úroveň, kterou by mohli přiměřeně očekávat v případě druhého nejlepšího alternativního scénáře, pokud by plán restrukturalizace nebyl potvrzen.** Je-li však plán potvrzen cross-class cram-down mechanismem, **je třeba uvést ochranný mechanismus, který byl v takovém scénáři použit. Pokud členský stát zvolil ocenění dlužníka za předpokladu trvání podniku,** bere tato hodnota **na rozdíl od** likvidační hodnoty v úvahu činnost dlužníka v dlouhodobějším horizontu. Ocenění za předpokladu trvání podniku je zpravidla vyšší než likvidační hodnota, protože zachycuje skutečnost, že podnik pokračuje ve své činnosti a plnění smluv s minimálním narušením, má důvěru finančních věřitelů, akcionářů a klientů, nadále vytváří příjmy a omezuje dopady na pracovníky.

- (30b) Zatímco soulad s testem nejlepších zájmů věřitelů by měl soudní nebo správní orgán ověřovat pouze v případě námitek, aby se zabránilo tomu, že se oceňování bude provádět vždy, mohly by členské státy stanovit, že jiné podmínky pro potvrzení mohou být ověřovány z moci úřední. Členské státy mohou doplnit další podmínky, které je třeba pro potvrzení plánu restrukturalizace splnit, například zda jsou držitelé majetkových podílů přiměřeně chráněni. Soudní nebo správní orgány by měly mít možnost odmítnout potvrdit plány restrukturalizace, které nemají přiměřené vyhlídky zabránit platební neschopnosti dlužníka nebo zajistit životaschopnost podniku. Členské státy však nemají povinnost zajistit, aby toto posouzení bylo prováděno z moci úřední.
- (30c) Mezi podmínky pro potvrzení plánu restrukturalizace patří vyrozumění všech dotčených stran. Členské státy si mohou volně určit formu a okamžik vyrozumění, jakož i přijmout ustanovení o tom, jak má být pro účely vyrozumění zacházeno s neznámými pohledávkami. Mohou stanovit, aby byly o plánu restrukturalizace informovány nedotčené strany.
- (30d) O ocenění podniku by soudní nebo správní orgány měly rozhodnout buď při likvidaci, nebo v případě druhého nejlepšího alternativního scénáře, jestliže plán restrukturalizace nebyl potvrzen, nebo v souladu s podmínkami cross-class cram-down mechanismu, pouze pokud nesouhlasící dotčená strana vznese proti plánu restrukturalizace námitky. To však členským státům nebrání provést ocenění v jiném kontextu podle vnitrostátního práva. Takovéto rozhodnutí by nicméně mohlo spočívat i ve schválení ocenění provedeného znalcem nebo ocenění, které dlužník nebo jiná strana předložili v dřívější fázi procesu. Rozhodne-li se o tom, že se provede ocenění, mohly by členské státy stanovit zvláštní pravidla pro oceňování v případech restrukturalizace, která budou nezávislá na občanském procesním právu, tak aby bylo zajištěno, že se toto ocenění provede urychleně. Tato směrnice se nijak nedotýká pravidel, která vnitrostátní právo stanoví pro důkazní břemeno v případě ocenění.

- (30e) **Závazné účinky plánu restrukturalizace jsou omezeny na dotčené strany, které se podílely na přijetí plánu. Členské státy by mohly určit, co se rozumí tím, že se věřitel podílí, včetně případu neznámých věřitelů nebo věřitelů u budoucích pohledávek. Členské státy by například mohly rozhodnout, jak zacházet s věřiteli, kteří byli náležitě vyrozuměni, ale neúčastnili se příslušných postupů.**
- (31) Úspěch plánu restrukturalizace může často záviset na tom, zda je (...) **dlužníkovi poskytnuta finanční pomoc** za prvé na chod podniku během vyjednávání o restrukturalizaci a za druhé na provedení plánu restrukturalizace po jeho potvrzení. **Finanční pomoc je třeba chápat v širokém smyslu, včetně poskytnutí peněz nebo záruk třetí stranou a dodání zásob, vybavení, surovin a poskytnutí síťových služeb, například prodloužením splatnosti. Prozatímní financování a nové financování** by proto mělo být vyňato z působnosti vylučovacích žalob, jejichž cílem je dosáhnout prohlášení takového financování za neplatné, relativně neplatné nebo nevymahatelné, jakožto úkonu, který v souvislosti s následnými insolvenčními řízeními poškozuje věřitele jako celek. Vnitrostátní předpisy v oblasti insolvenčního práva, které umožňují vylučovací žaloby **týkající se prozatímního a nového financování** nebo které stanoví, že noví věřitelé mohou být vystaveni občanskoprávním, správním nebo trestním sankcím za poskytnutí úvěru dlužníkům ve finančních obtížích, **by mohly ohrozit** dostupnost financování nezbytného pro úspěšné vyjednávání a provádění plánu restrukturalizace. **Tato směrnice se nedotýká jiných důvodů pro prohlášení nového a prozatímního financování za neplatné, relativně neplatné nebo nevymahatelné nebo pro uplatnění občanskoprávní, trestní nebo správní odpovědnosti vůči poskytovatelům takového financování, jak stanoví vnitrostátní právo. Mezi tyto jiné důvody by mohly mimo jiné patřit podvod, jednání ve zlém úmyslu, určitý druh vztahu mezi stranami, jenž by mohl být spojován se střetem zájmů, jako je tomu v případě transakcí mezi spřízněnými stranami nebo mezi akcionáři a společnostmi, transakcí, u kterých některá strana obdržela hodnotu nebo zajištění, aniž na ně měla nárok v okamžiku transakce nebo daným způsobem.**

(31a) (...) Při poskytnutí prozatímního financování zúčastněné strany nevědí, zda bude plán nakonec potvrzen, či nikoli, **proto by členské státy neměly mít povinnost** omezit ochranu prozatímního financování na případy, kdy plán přijmou věřitelé nebo jej potvrdí soudní nebo správní orgán (...). Aby se předešlo možným případům zneužití, mělo by být chráněno pouze financování, které je důvodně a okamžitě nezbytné pro pokračování činnosti nebo přežití dlužnickovy firmy nebo pro zachování či zlepšení hodnoty jeho firmy do doby, než bude daný plán potvrzen. **Tato směrnice rovněž členským státům nebrání v tom, aby pro prozatímní financování zavedly mechanismus kontroly předem. Členské státy by tuto ochranu mohly omezit na případy, kdy je plán potvrzen soudním nebo správním orgánem nebo kdy bylo prozatímní financování předmětem kontroly předem. Mechanismus kontroly předem by u prozatímního financování nebo jiných transakcí mohl provádět odborník na restrukturalizaci, výbor věřitelů nebo soudní či správní orgán.** Ochrana proti vylučovacím žalobám a ochrana před osobní odpovědností jsou minimální záruky přiznávané prozatímnímu financování a novému financování. Povzbuzování nových věřitelů, aby na sebe brali zvýšené riziko investování do životaschopného dlužníka ve finančních obtížích, může vyžadovat další pobídky, jako je například upřednostňování takového financování v následných insolvenčních řízeních alespoň před nezajištěnými pohledávkami.

(32) Zúčastněné dotčené strany by měly mít možnost se proti rozhodnutí **správního orgánu** o potvrzení plánu restrukturalizace odvolat. **Členské státy by rovněž mohly zavést možnost odvolat se proti rozhodnutí soudního orgánu o potvrzení plánu restrukturalizace.** Aby se však zajistila účinnost plánu, snížila nejistota a zabránilo se neodůvodněným průtahům, odvolání by **ze zásady** nemělo mít odkladný účinek na provedení plánu restrukturalizace. **Členské státy by mohly stanovit nebo omezit důvody pro odvolání. Je-li proti potvrzení plánu podáno odvolání, mohly by členské státy soudnímu orgánu umožnit, aby vydal předběžné nebo souhrnné rozhodnutí, které učiní výkon a provádění plánu imunními vůči úspěchu probíhajícího odvolání. Je-li odvolání potvrzeno (...), měly by soudní nebo správní orgány jako alternativu ke zrušení plánu zvážit jeho změnu a potvrzení. Změny plánu by mohly být navrženy danými stranami nebo by o nich mohly dané strany hlasovat, a to z vlastního podnětu nebo na návrh soudního orgánu. Členské státy by rovněž mohly přijmout ustanovení týkající se (...) náhrad za peněžité ztráty pro stranu, jejíž odvolání bylo potvrzeno. (...) Řešení otázky možného nového přerušení nebo prodloužení přerušení pro případ, že soudní orgán rozhodne, že odvolání má odkladný účinek, je ponecháno na vnitrostátním právu.**

- (33) Aby se podpořilo celospolečenské ovzduší upřednostňující včasné uplatňování preventivní restrukturalizace, je žádoucí, aby transakce, **které jsou přiměřené a bezprostředně nezbytné (...)** pro vyjednávání o plánu restrukturalizace nebo pro jeho provádění, byly v následných insolvenčních řízeních rovněž chráněny proti vylučovacím žalobám. (...) **Soudní nebo správní orgány by při rozhodování o přiměřenosti a bezprostřední nezbytnosti nákladů a poplatků mohly například zohledňovat prognózy a odhady předložené dotčeným stranám, výboru věřitelů, odborníkovi na restrukturalizaci nebo soudnímu či správnímu orgánu. Za tímto účelem by členské státy rovněž mohly od dlužníků vyžadovat předložení a aktualizace příslušných odhadů.** Taková ochrana by měla zvýšit jistotu ohledně transakcí s podniky, o nichž je známo, že se nacházejí v obtížích, a odstranit obavy věřitelů a investorů, že by všechny takové transakce mohly být prohlášeny za neplatné, pokud restrukturalizace selže. **Členské státy by mohly stanovit určitý okamžik před zahájením postupu preventivní restrukturalizace a přiznáním přerušeni vymáhání individuálních nároků, od kterého začínají být poplatky a náklady na vyjednávání, přijetí nebo potvrzení plánu restrukturalizace nebo na hledání odborného poradenství v souvislosti s ním chráněny před vylučovacími žalobami. V případě jiných plateb a úhrad by tímto počátkem mohlo být rovněž přiznání přerušeni nebo zahájení postupu preventivní restrukturalizace.**

- (34) Během postupů preventivní restrukturalizace by měli pracovníci požívat plné ochrany podle pracovního práva. Zejména nejsou touto směrnicí dotčena práva pracovníků zaručená směrnicí Rady 98/59/ES⁹, směrnicí Rady 2001/23/ES¹⁰, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES¹¹, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES¹² a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/38/ES¹³. Povinnosti týkající se informování a konzultování pracovníků podle vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí výše uvedená směrnice, zůstávají zcela beze změny. Patří sem povinnost informovat a konzultovat zástupce pracovníků ohledně rozhodnutí využít rámec pro preventivní restrukturalizaci v souladu se směrnicí 2002/14/ES. Vzhledem k potřebě zajistit přiměřenou úroveň ochrany pracovníků by členské státy měly v zásadě nesplacené pohledávky pracovníků definované ve směrnici 2008/94/ES vyjmout z působnosti jakéhokoli přerušení vymáhání nároků bez ohledu na to, zda tyto pohledávky vznikly před nebo po vydání rozhodnutí o přerušení. Takové přerušení by mělo být přípustné pouze u takových částek a na takovou dobu, jak je splacení těchto pohledávek účinně zaručeno jinými prostředky podle vnitrostátních právních předpisů. Pokud členské státy působnost záruky vyplacení nesplacených pohledávek pracovníků podle směrnice 2008/94/ES rozšíří na postupy preventivní restrukturalizace stanovené touto směrnicí, vynětí pohledávek pracovníků z působnosti přerušení vymáhání nároků již není v rozsahu krytém uvedenou zárukou **nutné**. Pokud podle vnitrostátních právních předpisů existují omezení odpovědnosti záručních institucí, ať už se jedná o délku záruky, nebo o částku vyplácenou pracovníkům, měli by být pracovníci schopni své pohledávky za případný rozdíl vymáhat na zaměstnavateli i během doby přerušení vymáhání nároků. **Alternativně by členské státy mohly pohledávky pracovníků vyloučit z působnosti rámce pro preventivní restrukturalizaci a stanovit jejich ochranu podle vnitrostátního práva.**

⁹ Směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění, Úř. věst. L 225, 12.8.1998, s. 16.

¹⁰ Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů, Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16.

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství, Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 29.

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele, Úř. věst. L 283, 28.10.2008, s. 36.

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/38/ES ze dne 6. května 2009 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na úrovni Společenství a skupinách podniků působících na úrovni Společenství, Úř. věst. L 122, 16.5.2009, s. 28.

- (35) Pokud plán restrukturalizace předpokládá převod části podniku nebo závodu, práva zaměstnanců vyplývající z pracovní smlouvy nebo z pracovního poměru, a to zejména včetně práva na mzdy, by měla být zajištěna v souladu s články 3 a 4 směrnice 2001/23/ES, aniž by byla dotčena zvláštní pravidla použitelná v případě insolvenčního řízení podle článku 5 uvedené směrnice a zejména možnosti povolené podle čl. 5 odst. 2 uvedené směrnice. Kromě toho, a aniž by byla dotčena práva na informování a projednávání, včetně informování a projednávání ohledně rozhodnutí, která pravděpodobně povedou k podstatným změnám v organizaci práce nebo ve smluvních vztazích s cílem dosáhnout dohody o těchto rozhodnutích, jež jsou zaručena směrnicí 2002/14/ES, by pracovníci, **jejichž pohledávky** jsou dotčeny plánem restrukturalizace, měli mít podle této směrnice právo o plánu hlasovat. Členské státy **by mohly** rozhodnout, že pro účely hlasování o plánu restrukturalizace zařadí pracovníky do samostatné třídy, oddělené od ostatních tříd věřitelů.
- (36) Za účelem další podpory preventivních restrukturalizací je důležité zajistit, aby ředitelé nebyli odrazováni od uplatňování rozumného obchodního úsudku nebo podstupování přiměřených obchodních rizik, zejména pokud by to zvýšilo šance na restrukturalizaci potenciálně životaschopných podniků. Pokud se podnik dostane do finančních obtíží, měli by ředitelé přijmout (...) opatření **k minimalizaci ztrát a k zabránění platební neschopnosti** jako: vyhledání odborného poradenství včetně poradenství ohledně restrukturalizace a insolvence, například využitím nástrojů včasného varování, pokud je to vhodné; ochrana majetku společnosti, aby se maximalizovala hodnota a nedošlo ke ztrátě klíčových aktiv; zvážení struktury a funkcí firmy za účelem přezkoumání její životaschopnosti a snížení výdajů; neuzavírání takových typů firemních transakcí, které by mohly být předmětem vylučovacích žalob, bez přiměřeného podnikatelského zdůvodnění; pokračování v obchodování za okolností, kdy je to vhodné, aby se maximalizovala hodnota fungující firmy; vyjednávání s věřiteli a zahájení postupů preventivní restrukturalizace. Jestliže dlužníkovi hrozí platební neschopnost, je také důležité chránit oprávněné zájmy věřitelů před rozhodnutími vedení firmy, která mohou mít nepříznivý dopad na stav majetku dlužníka, zejména pokud tato rozhodnutí mohou mít za následek další zmenšování hodnoty majetku, který je k dispozici pro snahy o restrukturalizaci nebo pro rozdělení mezi věřitele. Je proto nezbytné, aby se za takových okolností ředitelé vyhnuli jakýmkoli úmyslným nebo hrubě nedbalým krokům, jež vedou k osobnímu prospěchu na úkor zúčastněných stran, jako je například souhlas s podhodnocenými transakcemi nebo přijímání opatření, která vedou k nespravedlivému upřednostnění jedné nebo více zúčastněných stran před druhými. (...)

(37) **Podnikatelům, kteří jsou fyzickými osobami vykonávajícími obchod, živnost, řemeslo nebo svobodné povolání jakožto osoby samostatně výdělečně činné, může hrozit riziko platební neschopnosti.** Různé možnosti druhé šance v členských státech mohou motivovat **insolventní nebo** předlužené podnikatele k přesídlení do jiných členských států, aby mohli využít kratší lhůty nebo výhodnější podmínky pro oddlužení, což vede k další právní nejistotě a nákladům pro věřitele při vymáhání jejich pohledávek. Navíc dopady **platební neschopnosti**, zejména sociální stigma, právní důsledky, například že podnikatelé nesmějí zahájit a provozovat podnikatelskou činnost, a také trvalá neschopnost splácet dluhy, představují pro podnikatele, kteří chtějí začít podnikat nebo dostat druhou šanci, významné překážky, ačkoli z důkazů vyplývá, že podnikatelé, kteří se ocitli **v platební neschopnosti**, mají na podruhé větší šanci uspět. Proto je nutné přijmout opatření ke snížení nepříznivých účinků předluženosti **nebo platební neschopnosti** na podnikatele, a to zejména povolením úplného oddlužení po uplynutí určité doby a omezením délky zákazů činnosti vydaných v souvislosti s předlužeností **nebo platební neschopností** dlužníka. **Pojem „platební neschopnost“ by měl být vymezen ve vnitrostátním právu a může nabývat podobu předlužení. Pojmem „podnikatel“ ve smyslu této směrnice není dotčena pozice řídicích pracovníků nebo ředitelů společností, s nimiž by mělo být zacházeno v souladu s vnitrostátním právem. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout o tom, jak bude přístup k oddlužení fungovat, včetně možnosti vyžadovat, aby oddlužení navrhl dlužník.**

(37a) **Plán splacení by mohl mít podobu pravidelného převodu určitého podílu disponibilního příjmu ve prospěch věřitelů podle vnitrostátního práva a může rovněž zahrnovat i další podmínky a právní povinnosti stanovené ve vnitrostátním právu. Členské státy by mohly stanovit možnost, aby povinnosti insolventních podnikatelů splácet byly upraveny, dojde-li k významné změně v jejich finanční situaci – ať již k jejímu zlepšení, či zhoršení. Neměl by platit požadavek, že plán splacení musí podpořit většina věřitelů. Členské státy by mohly stanovit, že podnikatelům nic nebrání v tom, aby během provádění plánu splacení zahájili novou činnost ve stejném nebo odlišném oboru.**

- (37b) Oddlužení by mělo být k dispozici v postupech, které zahrnují plán splacení, zpeněžení aktiv nebo kombinaci těchto možností. Při provádění těchto ustanovení si mohou členské státy volně vybrat mezi těmito alternativami, a je-li podle vnitrostátního práva k dispozici více než jeden postup vedoucí k oddlužení, měly by členské státy zajistit, aby alespoň jeden z těchto postupů nabízel insolventním podnikatelům možnost úplného oddlužení ve lhůtě nepřekračující tři roky. V případě postupů, které kombinují zpeněžení aktiv a plán splacení, by lhůta pro oddlužení měla plynout nejpozději od okamžiku, kdy je plán splacení potvrzen soudem nebo začne být prováděn, například od první splátky provedené v rámci plánu, ale mohla by rovněž začít plynout dříve, například v okamžiku přijetí rozhodnutí o zahájení řízení.
- (37c) V případě postupů, které nezahrnují plán splacení, by lhůta pro oddlužení měla začít plynout nejpozději dnem rozhodnutí soudního nebo správního orgánu o zahájení řízení nebo okamžikem stanovení majetkové podstaty. Pro účely výpočtu lhůty pro oddlužení podle této směrnice by členské státy mohly stanovit, že pojem „zahájení řízení“ nezahrnuje předběžná opatření, jako například zajišťovací opatření nebo jmenování předběžného insolvenčního správce, pokud tato opatření neumožňují zpeněžení aktiv včetně prodeje a rozdělení aktiv věřitelům. Stanovení majetkové podstaty by nemělo být nutně spojeno s formálním rozhodnutím nebo potvrzením ze strany soudního nebo správního orgánu, pokud již takové rozhodnutí není vyžadováno podle vnitrostátního práva, a může spočívat v předložení soupisu aktiv a závazků.
- (37d) Pokud procesní postup vedoucí k oddlužení zahrnuje zpeněžení aktiv podnikatele, nic členským státům nebrání ve stanovení toho, že žádost o oddlužení je řešena odděleně od zpeněžení aktiv, za předpokladu, že tato žádost představuje nedílnou součást procesního postupu vedoucího k oddlužení podle této směrnice. Členské státy by měly mít možnost volně rozhodnout o vnitrostátních pravidlech týkajících se důkazního břemene, aby oddlužení fungovalo, což znamená, že právní předpisy mohou od dlužníka vyžadovat, aby prokázal splnění svých povinností.

- (38) Úplné **oddlužení** nebo ukončení zákazů činnosti po uplynutí **nejdéle tříleté** lhůty (...) nejsou vhodné za všech okolností, a tak **mohou být zavedeny výjimky z tohoto pravidla, které jsou řádně opodstatněny důvody stanovenými ve vnitrostátním právu. Tyto výjimky mohou být zavedeny** například v případech, kdy je dlužník nepoctivý nebo jednal ve zlém úmyslu **nebo pokud nesplnil určité zákonné povinnosti, včetně povinnosti maximalizovat výnosy pro věřitele, jež může mít podobu všeobecné povinnosti vytvářet příjmy nebo majetek. Zvláštní výjimka může být zavedena, je-li to nezbytné k zajištění rovnováhy mezi právy dlužníka a právy jednoho či více věřitelů, například pokud je věřitelem fyzická osoba, která potřebuje větší ochranu než dlužník. Výjimku by bylo rovněž možné ospravedlnit, pokud nejsou pokryty náklady na postup vedoucí k oddlužení, včetně poplatků soudních a správních orgánů a insolvenčních správců. Po přiznání oddlužení by členským státům mělo být umožněno stanovit ve vnitrostátním právu možnost odejmout výhody úplného oddlužení, například pokud se finanční situace dlužníka významně zlepšila z důvodu nepředvídaných okolností, jako jsou třeba výhra v loterii nebo získání dědictví nebo daru. Členským státům by nemělo být bráněno v tom, aby za přesně vymezených okolností a v řádně opodstatněných případech stanovily další výjimky. Existuje-li řádně opodstatněný důvod stanovený ve vnitrostátním právu, může být vhodné možnost oddlužení u určitých kategorií dluhů omezit. Zajištěné pohledávky mohou být z možnosti oddlužení vyloučeny pouze do výše zajištění určené ve vnitrostátním právu, zatímco se zbývající částí dluhu by se mělo zacházet jako s nezajištěným dluhem. Členské státy by měly mít možnost vyloučit v řádně opodstatněných případech další kategorie dluhu.**

- (38a) Pokud bylo podnikateli v důsledku zákazu činnosti zamítnuto či zrušeno povolení či licence k výkonu určitého obchodu, živnosti, řemesla nebo svobodného povolání, neměla by tato směrnice členskými státy bránit v tom, aby po uplynutí doby zákazu od podnikatele vyžadoval podání nové žádosti o získání tohoto povolení či licence. Pokud orgán členského státu přijme rozhodnutí týkající se činnosti podléhající zvláštnímu dohledu, mohl by rovněž – i v případě, že doba zákazu činnosti již uplynula, – vzít v úvahu skutečnost, že insolventní podnikatel byl oddlužen v souladu s touto směrnicí.**
- (38b) Stanoví-li členské státy, že podnikatel podléhá různým insolvenčním řízením, pokud jde o profesní a neprofesní dluhy, bylo by zapotřebí tato různá řízení koordinovat, například pokud je určitý majetek používán při profesní činnosti podnikatele a zároveň i mimo rámec této činnosti. Členskými státy, které podnikatelům umožňují pokračovat během insolvenčního řízení v podnikatelské činnosti na vlastní účet, by nemělo být bráněno v tom, aby stanovily, že tito podnikatelé mohou být účastníky nového insolvenčního řízení, pokud se v rámci pokračující podnikatelské činnosti dostanou do platební neschopnosti.**

(39) Je nutné udržet a posílit transparentnost a předvídatelnost postupů při dosahování výsledků, které jsou příznivé pro zachování firem a pro poskytování druhé šance podnikatelům, nebo takových výsledků, které umožňují účinnou likvidaci neživotaschopných podniků. V mnoha členských státech je také nutné zkrátit nadměrnou délku insolvenčních řízení, která vede k právní nejistotě pro věřitele a investory a nízké míře výtěžnosti úvěrů. A konečně, vzhledem k posíleným mechanismům spolupráce mezi soudy a příslušnými odborníky v přeshraničních případech stanoveným nařízením (EU) 2015/848 je nutno pozvednout profesionalitu všech zapojených subjektů na srovnatelně vysokou úroveň v celé Unii. K dosažení těchto cílů by měly členské státy zajistit, aby členové soudních a správních orgánů absolvovali **vhodnou** odbornou přípravu a měli **odborné znalosti nezbytné pro plnění svých úkolů**. **Vhodnou odbornou přípravu a odborné znalosti lze získat rovněž při výkonu profese člena soudního nebo správního orgánu nebo před jmenováním do této profese při výkonu jiného relevantního povolání**. Taková (...) **odborná příprava a odborné znalosti** by měly umožnit **účinné přijímání** rozhodnutí s potenciálně významnými hospodářskými a sociálními dopady a **nemusejí nutně** znamenat, že členové soudních orgánů musí řešit pouze záležitosti restrukturalizace, insolvence a druhé šance. **Členské státy by měly zajistit, aby postupy týkající se restrukturalizace, insolvence a oddlužení bylo možné řešit účinně a mimo jiné urychleně**. Účinným způsobem, jak **výše uvedených cílů** dosáhnout, by mohlo být například zřízení specializovaných soudů či komor **nebo jmenování specializovaných soudců** v souladu s vnitrostátním právem upravujícím uspořádání soudního systému, **jakož i soustředění soudní příslušnosti do omezeného počtu soudních nebo správních orgánů**. **Členské státy by neměly mít povinnost stanovit, aby tyto postupy měly přednost před jinými postupy**.

(40) Členské státy by také měly zajistit, aby odborníci na restrukturalizaci, insolvenční a **oddlužení**, kteří jsou jmenováni soudními nebo správními orgány, absolvovali **vhodnou** odbornou přípravu a aby byli při provádění svých úkolů pod dohledem, aby byli jmenováni transparentním způsobem s patřičným ohledem na potřebu zajistit účinné postupy a aby plnili své úkoly poctivě. **Vhodnou odbornou přípravu a odborné znalosti by odborníci mohli získat rovněž při výkonu své profese a členské státy by neměly mít povinnost poskytovat nezbytnou odbornou přípravu samy, ale mohou ji zajišťovat například profesní sdružení nebo jiné orgány. Do působnosti těchto ustanovení by měli být zahrnuti insolvenční správci ve smyslu nařízení (EU) 2015/848. To zahrnuje případy, kdy tyto odborníky vybírá dlužník, věřitelé nebo výbor věřitelů ze seznamu nebo společného soupisu, který byl předem schválen soudním nebo správním orgánem. Při výběru tohoto odborníka by dlužníkovi, věřitelům nebo výboru věřitelů mohl být poskytnut určitý prostor pro uvážení, pokud jde o odborné znalosti a zkušenosti daného odborníka obecně a s ohledem na požadavky konkrétního případu, a dlužníci, kteří jsou fyzickými osobami, by mohli být této povinnosti zcela zproštěni. V případech obsahujících přeshraniční prvky by toto jmenování mělo mimo jiné přihlížet ke schopnosti daných odborníků dodržovat povinnosti podle nařízení (EU) 2015/848, a sice komunikovat a spolupracovat se zahraničními insolvenčními správci a soudními nebo správními orgány, jakož i k jejich lidským a administrativním zdrojům pro zvládnutí potenciálně rozsáhlých případů. (...) Členským státům by nemělo být bráněno ve výběru odborníka jinou metodou výběru, jako je například náhodný výběr pomocí softwaru, za předpokladu, že daná osoba nebo mechanismus vybírající odborníka v konkrétním případě věnuje náležitou pozornost jeho zkušenostem a odborným znalostem. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout o prostředcích pro vznesení námitek vůči výběru nebo jmenování odborníka nebo pro žádost o jeho výměnu, například prostřednictvím výboru věřitelů.**

- (40a) **Odborníci by měli podléhat dohledovým a regulačním mechanismům, jež by měly zahrnovat účinná opatření týkající se odpovědnosti odborníků, kteří při plnění svých povinností selhali, jako je například snížení honoráře daného odborníka, vyloučení ze seznamu nebo společného soupisu odborníků, kteří mohou být v insolvenčních případech jmenováni, případně i disciplinární, správní nebo trestněprávní postihy. Těmito dohledovými a regulačními mechanismy by neměla být dotčena ustanovení vnitrostátního práva týkající se občanskoprávní odpovědnosti za škodu v důsledku porušení smluvních i mimosmluvních závazků. Takových norem lze dosáhnout v zásadě bez nutnosti vytvářet nové profese nebo kvalifikace ve vnitrostátním právu. Tato ustanovení se mohou podle vnitrostátního práva vztahovat i na další odborníky. Členské státy by neměly mít povinnost stanovit, aby spory ohledně odměňování odborníků měly přednost před jinými postupy.**
- (41) Aby se dále zkrátilo trvání jednotlivých postupů, **usnadnilo** lepší zapojení věřitelů **do postupů týkajících se** restrukturalizace, insolvence a oddlužení a aby byly zajištěny podobné podmínky pro věřitele bez ohledu na to, kde se v Unii nacházejí, **měly by členské státy zavést předpisy umožňující dlužníkům, věřitelům, odborníkům a soudním a správním orgánům používat prostředky elektronické komunikace na dálku.** Proto by mělo být možné, aby procesní kroky, jako jsou uplatňování nároků ze strany věřitelů, zasílání oznámení **věřitelům** nebo podávání **protestů a odvolání**, mohly probíhat elektronicky. **Členské státy by mohly stanovit, že zasílání oznámení věřitelům se může provádět elektronicky pouze v případě, že dotyčný věřitel předem vyjádřil souhlas s elektronickou komunikací. Používání těchto elektronických prostředků by pro účastníky nemělo být povinné, nejsou-li tyto prostředky povinné podle vnitrostátního práva, aniž je dotčena možnost, aby členské státy zavedly povinný systém elektronického podávání a doručování dokumentů v postupech týkajících se restrukturalizace, insolvence a oddlužení. Vlastní prostředky elektronické komunikace si mohou členské státy zvolit samy; může se jednat například o účelový systém pro předávání takových dokumentů v elektronické podobě nebo používání elektronické pošty, aniž by byla vyloučena možnost, že členské státy zavedou prvky k zajištění bezpečnosti elektronických přenosů, jako je například elektronický podpis, nebo služby vytvářející důvěru, jako jsou například služby elektronického doporučeného doručování, v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014.**

- (42) Je důležité shromáždit spolehlivé a **porovnatelné** údaje o výkonnosti postupů pro řešení restrukturalizace, insolvence a oddlužení, aby bylo možno sledovat provádění a uplatňování této směrnice. Členské státy by proto měly shromažďovat a agregovat údaje, které jsou dostatečně podrobné, aby umožňovaly přesně posoudit, jak směrnice funguje v praxi, **a měly by tyto údaje sdělovat Komisi. Formulář pro předávání těchto údajů Komisi, který Komise stanoví za pomoci výboru ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011, by měl obsahovat užší seznam hlavních výsledků postupů, jež jsou všem členským státům společné. Například v případě restrukturalizace by hlavními výsledky mohly být: postupy, v jejichž rámci byl plán potvrzen soudem, plány, které nebyly potvrzeny soudem, restrukturalizační řízení, která byla přeměněna v likvidační řízení nebo uzavřena z důvodu zahájení likvidačního řízení před potvrzením plánu soudem.** Členské státy by neměly mít povinnost poskytovat členění pole typů výsledků v souvislosti s těmi postupy, které skončí předtím, než jsou přijata jakákoli příslušná opatření, avšak mohly by místo toho poskytnout jedno číslo za všechny postupy, které jsou prohlášeny za nepřijatelné, jsou zamítnuty nebo jsou před zahájením řízení staženy. Uvedený formulář by měl rovněž obsahovat přehled možností, jež by členské státy mohly vzít v úvahu při určování velikosti dlužníka, a to formou odkazu na jeden či více prvků definice mikropodniků, malých a středních podniků a velkých podniků, jež jsou v právních rádech všech členských států stejné. Jednou z těchto možností by v každém případě mělo být určení velikosti dlužníka pouze podle počtu zaměstnanců. V uvedeném formuláři vypracovaném za pomoci výboru by měly být rovněž vymezeny prvky průměrných nákladů a průměrné výtěžnosti, pro něž mohou členské státy údaje shromažďovat dobrovolně. Formulář by měl poskytnout pokyny ohledně prvků, které by členské státy mohly vzít v úvahu při používání metody výběru vzorků, například pokud jde o velikosti vzorků, aby se zajistila reprezentativnost z hlediska zeměpisného rozložení, velikosti dlužníků a odvětví. Formulář by měl umožnit, aby členské státy poskytly i další informace, mají-li je k dispozici, například informace týkající se celkového objemu aktiv a závazků dlužníků.

- (43) Stabilita finančních trhů je silně závislá na dohodách o finančním zajištění, zejména když se zajištění poskytuje v souvislosti s účastí v určených systémech nebo operacích centrálních bank a když jsou ústředním protistranám poskytovány marže. Jelikož hodnota finančních nástrojů poskytnutých jako zajištění může být velmi volatilní, je zcela nezbytné jejich hodnotu rychle zpeněžit, nežli klesne. **Přednost (...) před touto směrnicí by proto měla mít ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998¹⁴, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES¹⁵ a nařízení (EU) č. 648/2012¹⁶. Členské státy by měly mít možnost vyjmout z účinků přerušování vymáhání individuálních nároků nettingové dohody včetně dohod o závěrečném vypořádání i tehdy, kdy se na ně výše uvedené nástroje nevztahují, jsou-li tyto dohody podle práva příslušného členského státu vymahatelné i v případě zahájení insolvenčního řízení. To by mohl být případ významného počtu rámcových dohod, které na finančních a komoditních trzích i na trzích s energií ve velké míře používají nefinanční i finanční protistrany. Těmito dohodami se omezují systémová rizika zejména na derivátových trzích. Bylo by proto možné tyto dohody vyjmout z omezení, jež insolvenční právo ukládá pro vykonatelné smlouvy. Členské státy by rovněž měly mít možnost z účinků přerušování vymáhání individuálních nároků vyjmout při zahájení insolvenčního řízení zákonné dohody o závěrečném vypořádání. Na částku vyplývající z uplatnění dohod o závěrečném vypořádání by se však přerušování vztahovat mělo.**
- (43a) Členské státy, které jsou stranami Úmluvy o mezinárodních nárocích na mobilní zařízení (úmluvy z Kapského Města) a protokolů k této úmluvě by měly mít možnost i nadále plnit své stávající mezinárodní závazky. Uplatňování Úmluvy o mezinárodních nárocích na mobilní zařízení a protokolů k této úmluvě by nemělo být ustanoveními o rámcích pro preventivní restrukturalizaci obsaženými v této směrnici dotčeno.

¹⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2012 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43).

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

(44) Efektivitu procesu přijetí a provedení plánu restrukturalizace by neměla ohrožovat ustanovení práva obchodních společností. Členské státy by se proto měly odchýlit od požadavků stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132¹⁷, které se týkají povinnosti svolat valnou hromadu a na základě předkupního práva nabídnout akcie stávajícím akcionářům v takovém rozsahu a na takovou dobu, jež jsou nezbytně nutné k zajištění toho, aby akcionáři nezmařili úsilí o restrukturalizaci tím, že zneužijí svých práv podle směrnice (EU) 2017/1132. **Může být například nutné, aby členské státy zavedly výjimky z povinnosti svolat valnou hromadu akcionářů nebo z obvyklých dob trvání nabídky, je-li nezbytné, aby vedení společnosti učinilo rychlá opatření k ochraně jejího majetku, například požádáním o přerušování vymáhání individuálních nároků, pokud dochází k vážné a náhlé ztrátě upsaného základního kapitálu a je pravděpodobné, že se společnost dostane do platební neschopnosti. Výjimky z práva obchodních společností mohou být rovněž nutné v případě, že plán restrukturalizace stanoví vydání nových akcií, jež mohou být přednostně nabízeny věřitelům jakožto kapitalizace dluhu, nebo ke snížení objemu upsaného základního kapitálu v případě převodu částí podniků. Takovéto výjimky by měly být časově omezené v rozsahu, v jakém je členské státy považují za nezbytné ke zřízení rámce pro preventivní restrukturalizaci.** Členské státy by neměly být povinny odchylovat se od ustanovení práva obchodních společností, ať už zcela, nebo zčásti, na neomezenou nebo na omezenou dobu, pokud zajistí, že požadavky práva obchodních společností nebudou moci ohrozit efektivitu postupu restrukturalizace nebo pokud mají členské státy jiné, stejně účinné nástroje, které zajistí, že akcionáři nebudou nepřiměřeně bránit přijetí nebo provádění plánu restrukturalizace, který by obnovil životaschopnost společnosti. V této souvislosti by měly členské státy přikládat zvláštní význam efektivitě ustanovení týkajících se přerušování vymáhání nároků a potvrzení plánu restrukturalizace, jež by neměla být nepřiměřeně narušena svoláváním valných hromad akcionářů nebo jejich výsledky.

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).

Směrnice (EU) 2017/1132 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna. Členské státy mají prostor pro uvážení při posuzování toho, které výjimky jsou v kontextu vnitrostátního práva obchodních společností potřebné k účinnému provedení této směrnice, a mohou rovněž stanovit obdobné výjimky z uplatňování uvedených ustanovení ve směrnici 2017/1132 při insolvenčních řízeních, na něž se tato směrnice nevztahuje a jež umožňují přijetí restrukturalizačních opatření.

- (45) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech¹⁸ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (46) Pokud jde o zavedení a následné změny formuláře pro sdělování údajů, prováděcí pravomoci by měly být svěřeny Komisi. Tyto pravomoci by se měly uplatňovat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹⁹.

¹⁸ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(47) Jelikož cílů této směrnice nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států jednajících samostatně, protože rozdíly mezi vnitrostátními restrukturalizačními a insolvenčními rámci by i nadále kladly překážky volnému pohybu kapitálu a svobodě usazování, nýbrž jich lze lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení výše uvedených cílů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

Všeobecná ustanovení

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla týkající se:
 - a) **rámců** pro preventivní restrukturalizaci, jež jsou k dispozici dlužníkům ve finančních obtížích, **a stanoví-li tak vnitrostátní právo, v obtížích nefinanční povahy**, když existuje pravděpodobnost platební neschopnosti;
 - b) postupů, které vedou k oddlužení **insolventních** podnikatelů, a **jakékoli související doby zákazu činnosti a**
 - c) opatření ke zvýšení účinnosti postupů **pro řešení restrukturalizace, insolvence a oddlužení.**

2. Tato směrnice se nevztahuje na postupy uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které se týkají **těchto** dlužníků:
 - a) pojišťoven a zajišťoven definovaných v čl. 13 bodech 1 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES;
 - b) úvěrových institucí definovaných v čl. 4 bodě 1 nařízení (ES) č. 575/2013;
 - c) investičních podniků a subjektů kolektivního investování definovaných v čl. 4 odst. 1 bodech 2 a 7 nařízení (ES) č. 575/2013;

- d) ústředních protistran definovaných v čl. 2 bodě 1 nařízení (EU) č. 648/2012;
- e) centrálních depozitářů cenných papírů definovaných v čl. 2 bodě 1 nařízení (EU) č. 909/2014;
- f) (...) subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci směrnice 2014/59/EU, **kteří nejsou subjekty uvedenými v písmenech a) až e) tohoto odstavce;**
- g) **veřejných subjektů podle vnitrostátního práva a**
- h) fyzických osob, které nejsou podnikateli.

2a. Kromě odstavce 2 tohoto článku mohou členské státy vyloučit postupy uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které se týkají dlužníků, kteří jsou dalšími finančními subjekty poskytujícími finanční služby, jež jsou upraveny zvláštními předpisy, podle nichž vnitrostátní orgány dohledu nebo vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize mají rozsáhlé pravomoci k zásahu srovnatelné s těmi, které jsou vymezeny pro subjekty uvedené v odst. 2 písm. a) až f) tohoto článku. Členské státy uvědomí Komisi o těchto zvláštních předpisech.

3. Členské státy mohou rozšířit uplatňování postupů uvedených v odst. 1 písm. b) na **insolventní fyzické osoby**, které nejsou podnikateli.

Členské státy mohou omezit použití odst. 1 písm. a) na právnické osoby.

4. **Členské státy mohou stanovit, že níže uvedené pohledávky jsou vyloučeny z rámců pro preventivní restrukturalizaci uvedených v odst. 1 písm. a), nebo jimi nejsou dotčeny:**

- i) **stávající a budoucí pohledávky stávajících nebo bývalých zaměstnanců;**

- j) **pohledávky na výživném vyplývající z rodinných vztahů, rodičovství, manželství nebo příbuzenských vztahů; nebo**
- k) **pohledávky vyplývající z občanskoprávní odpovědnosti dlužníka.**

Článek 2

Definice

1. Pro účely této směrnice se použijí tyto definice (...):

- 1) (...)
- 2) „restrukturalizací“ se rozumí **opatření, mezi něž patří** změna složení, podmínek nebo struktury aktiv a závazků dlužníka nebo jakékoli jiné části kapitálové struktury dlužníka, (...) **jako je** prodej aktiv nebo částí firmy, **a stanoví-li tak vnitrostátní právo, prodej fungující firmy, jakož i jakékoli potřebné provozní změny**, nebo kombinace těchto prvků (...);
- 3) „dotčenou stranou“ se rozumí **věřitel, jehož pohledávky** jsou **přímo** dotčeny na základě plánu restrukturalizace, a případně podle vnitrostátního práva držitelé majetkových podílů, jejichž (...) podíly **jsou takto přímo dotčeny**;
- 3a) „držitelem majetkového podílu“ se rozumí **osoba, která má vlastnický podíl v dlužníkovi nebo jeho podniku, včetně akcionářů, pokud daná osoba není věřitelem**;
- 4) „přerušením vymáhání individuálních nároků“ se rozumí dočasné přerušení práva věřitele vymáhat na dlužníkovi pohledávku, které je přiznáno soudním nebo správním orgánem nebo ze zákona, a stanoví-li tak vnitrostátní právo, také dočasné přerušení práva věřitele vymáhat pohledávku na poskytovatelích zajištění, kteří jsou třetí stranou, v kontextu soudního, správního nebo jiného řízení, anebo přerušení práva na mimosoudní zabavení nebo zpeněžení majetku nebo podniku dlužníka;

- 5) „vykonatelnou smlouvou“ se rozumí smlouva mezi dlužníkem a jedním nebo více věřiteli, podle níž v okamžiku, kdy je **přiznáno nebo uplatněno** přerušeni vymáhání individuálních nároků, ještě mají obě strany povinnosti, jež musí splnit;
- 6) (...)
- 7) (...)
- 8) (...)
- 9) „testem nejlepších zájmů věřitelů“ se rozumí, že žádný nesouhlasící věřitel by nebyl na základě plánu restrukturalizace v nevýhodnějším postavení, než **v jakém by byl bud’** v případě likvidace – ať už postupným rozprodáváním aktiv, nebo prodejem fungující firmy, **pokud by se použilo normální pořadí priorit při likvidaci podle vnitrostátního práva – , nebo v případě druhého nejlepšího alternativního scénáře, pokud by plán restrukturalizace nebyl potvrzen;**
- 10) (...)
- 11) „novým financováním“ se rozumí jakákoli nová finanční (...) **pomoc** poskytnutá stávajícím nebo novým věřitelem **za účelem** provedení plánu restrukturalizace a (...) **zahrnutá** v daném plánu restrukturalizace (...);
- 12) „prozatímním financováním“ se rozumí **nová** finanční (...) **pomoc** poskytnutá stávajícím nebo novým věřitelem, **která zahrnuje přinejmenším finanční pomoc v době přerušeni vymáhání individuálních nároků a která je přiměřená** a bezprostředně nezbytná k tomu, aby dlužníková firma mohla pokračovat v podnikání (...), nebo k zachování nebo zvýšení hodnoty dané firmy (...);
- 13) „(...) podnikatelem“ se rozumí fyzická osoba vykonávající obchod, živnost, řemeslo nebo svobodné povolání (...);

- 14) „úplným oddlužením“ se rozumí zrušení možnosti vymáhat na podnikateli pohledávky osvoboditelné od placení nebo zrušení nesplacených pohledávek osvoboditelných od placení jako takových v rámci postupu, který by mohl zahrnovat zpeněžení aktiv (...) nebo plán splacení (...) či obojí;
- 15) „odborníkem na restrukturalizaci“ se rozumí jakákoli osoba nebo orgán ustanovené soudním nebo správním orgánem k provádění **zejména** jednoho nebo více z těchto úkolů:
- a) **poskytování pomoci** dlužníkovi a věřitelům při vypracování plánu restrukturalizace nebo vyjednávání o něm;
 - b) **dohled nad** činnostmi dlužníka během vyjednávání o plánu restrukturalizace a **podávání** příslušných zpráv soudnímu nebo správnímu orgánu;
 - c) **převzetí částečné kontroly** nad aktivy nebo záležitostmi dlužníka při vyjednávání.

2. Pro účely této směrnice mají být níže uvedené koncepty chápány ve smyslu vnitrostátního práva:

- a) **platební neschopnost;**
- b) **pravděpodobnost platební neschopnosti;**
- c) **malé a střední podniky.**

Článek 3

Včasně varování a přístup k informacím

1. Členské státy zajistí, aby dlužníci (...) měli přístup **alespoň k jednomu** nástroji včasného varování, který **může odhalit okolnosti, které mohou vést k pravděpodobnosti platební neschopnosti**, a **který může** upozornit dlužníka (...) na potřebu **neprodleně** jednat.
2. Členské státy zajistí, aby dlužníci (...) měli přístup k příslušným (...) informacím o dostupných nástrojích včasného varování, **jakož i k postupům a opatřením týkajícím se restrukturalizace (...) a oddlužení (...)**.
3. Členské státy mohou omezit přístup podle odstavců 1 a 2 jen na **malé a střední podniky a podnikatele**.

HLAVA II

Rámce pro preventivní restrukturalizaci

Kapitola 1

Dostupnost rámců pro preventivní restrukturalizaci

Článek 4

Dostupnost rámců pro preventivní restrukturalizaci

1. Členské státy zajistí, aby tam, kde je pravděpodobnost platební neschopnosti, měli dlužníci (...) přístup k (...) rámci pro preventivní restrukturalizaci, který jim umožní provést restrukturalizaci (...) **s cílem zabránit (...) platební neschopnosti a zajistit si životaschopnost.**
- 1a. Členské státy mohou nadále uplatňovat nebo zavést test životaschopnosti podle vnitrostátního práva za podmínky, že účelem tohoto testu je vyloučit dlužníky, kteří nemají vyhlídky na životaschopnost, a že tento test lze provést bez nepříznivých důsledků pro majetek dlužníka.
- 1b. Členské státy mohou omezit, kolikrát může jeden dlužník využít přístup k rámci pro preventivní restrukturalizaci stanovenému touto směrnicí v určitém období.
2. Rámec pro preventivní restrukturalizaci **podle této směrnice může** být tvořen jedním nebo více postupy, opatřeními či ustanoveními, jejichž prostřednictvím jsou na základě soudržného rámce dlužníkům a dotčeným stranám poskytnuta práva a záruky vymezené v této hlavě, aniž jsou dotčeny jakékoli jiné rámce pro restrukturalizaci podle vnitrostátního práva.

3. Členské státy **mohou** zavést ustanovení, kterými je omezeno zapojení soudního nebo správního orgánu na situace, kdy je **takové zapojení** nutné a přiměřené (...).
4. **Rámec** pro preventivní restrukturalizaci **podle této směrnice** musí být k dispozici na vyžádání ze strany dlužníků. **Členské státy mohou stanovit, že takový rámec musí být k dispozici také na vyžádání ze strany věřitelů.**

Kapitola 2

Usnadnění vyjednávání a plánech preventivní restrukturalizace

Článek 5

Dlužník s dispozičními oprávněními

1. Členské státy zajistí, aby dlužníci přistupující k postupům preventivní restrukturalizace měli i nadále úplnou, nebo alespoň částečnou kontrolu nad svým majetkem a každodenním provozem firmy.
2. **Je-li to nezbytné**, o jmenování odborníka na restrukturalizaci soudním nebo správním orgánem (...) **se rozhoduje na individuální bázi**, s výjimkou **určitých okolností, za nichž členské státy mohou vyžadovat, aby tento odborník byl povinně jmenován v každém případě.**
3. (...)

Článek 6

Přerušení vymáhání individuálních nároků

1. Členské státy zajistí, aby dlužníci (...) mohli využít přerušení vymáhání individuálních nároků (...) v zájmu podpory vyjednávání o plánu restrukturalizace **v rámci pro preventivní restrukturalizaci.**

Členské státy mohou stanovit, že soudní nebo správní orgány mohou přerušení vymáhání individuálních nároků zamítnout, není-li nezbytné nebo nesplnilo-li by cíl vymezený v prvním pododstavci.

2. **Aniž jsou dotčeny odstavce 2b a 3,** členské státy zajistí, aby se přerušení vymáhání individuálních nároků mohlo **vztahovat na** všechny typy **pohledávek**, včetně zajištěných a přednostních **pohledávek**.
 - 2a. **Členské státy mohou stanovit, že přerušení vymáhání individuálních nároků může být** všeobecné, tzn. že se vztahuje na všechny věřitele, nebo **může být** omezené, tzn. že se vztahuje jen na jednoho nebo několik jednotlivých věřitelů **nebo kategorií věřitelů (...).**
 - 2b. **Členské státy mohou vyloučit určité pohledávky nebo kategorie pohledávek z působnosti přerušení vymáhání individuálních nároků za přesně vymezených okolností, je-li takové vyloučení řádně opodstatněné a**
 - a) **není-li pravděpodobné, že vymáhání ohrozí restrukturalizaci podniku; nebo**
 - b) **pokud by přerušení nespravedlivě poškodilo věřitele daných pohledávek.**

3. Odstavec 2 se nepoužije na (...) pohledávky pracovníků.

Členské státy mohou odstavec 2 na takové pohledávky použít, pokud a v rozsahu, v jakém členské státy zajistí (...), aby bylo splacení těchto nároků zaručeno **v rámci pro preventivní restrukturalizaci** při takové úrovni ochrany, která je přinejmenším rovnocenná úrovni stanovené v příslušných vnitrostátních právních předpisech provádějících směrnici 2008/94/ES do vnitrostátního práva.

4. Členské státy omezí trvání **původního** přerušeni vymáhání individuálních nároků na dobu nejvýše čtyř měsíců.

5. **Bez ohledu na odstavec 4** mohou členské státy (...) umožnit, aby soudní nebo správní orgány na žádost dlužníka, věřitele **nebo případně odborníka na restrukturalizaci** prodloužily trvání (...) přerušeni vymáhání individuálních nároků nebo rozhodly o novém přerušeni vymáhání individuálních nároků. Takové prodloužení nebo nová doba přerušeni vymáhání individuálních nároků budou přiznány pouze **za přesně vymezených okolností, jsou-li takové prodloužení nebo nová doba řádně opodstatněné.** (...)

6. (...)

7. Celkové trvání včetně případných prodloužení a obnovení nesmí přesáhnout dvanáct měsíců.

7a. **Odchylně od odstavce 7, má-li být plán restrukturalizace podle vnitrostátního práva předložen do osmi měsíců od počátku původního přerušeni vymáhání individuálních nároků soudnímu nebo správnímu orgánu k potvrzení, členské státy mohou stanovit, že dané přerušeni se prodlužuje až do potvrzení plánu.**

8. Členské státy zajistí, aby soudní nebo správní orgány **mohly** přerušeni vymáhání individuálních nároků (..) zrušit **v těchto případech:**

a) **přerušeni již nenaplňuje cíl vymezený v odstavci 1; nebo**

- b) **stanoví-li tak vnitrostátní právo, přerušeni vymáhání individuálních nároků by nespravedlivě poškodilo jednoho nebo více věřitelů či jednu nebo více tříd věřitelů.**

Možnost zrušit přerušeni vymáhání individuálních nároků mohou členské státy omezit na situace, kdy věřitelé neměli příležitost být slyšeni před tím, než přerušeni vstoupilo v platnost nebo než soudní či správní orgán prodloužil jeho dobu.

V rámci časového omezení uvedeného v odstavci 4 mohou členské státy stanovit minimální dobu, během níž nelze přerušeni vymáhání individuálních nároků zrušit.

9. (...)

Článek 7

Důsledky přerušeni vymáhání individuálních nároků

1. Pokud povinnost dlužníka podat návrh na zahájení insolvenčního řízení, **které může skončit likvidací dlužníka, stanovená vnitrostátními právními předpisy vznikne během (...) přerušeni vymáhání individuálních nároků, bude tato povinnost po dobu daného přerušeni odložena.**
2. **Přerušeni vymáhání individuálních nároků (...) podle článku 6 na dobu trvání přerušeni odloží zahájení insolvenčního řízení, které může skončit likvidací dlužníka, na žádost jednoho nebo více věřitelů.**

3. Členské státy se mohou odchýlit od **odstavců 1 a 2**, pokud dlužník (...) není schopen splácet své dluhy ve lhůtách splatnosti (...). V takovém případě členské státy zajistí, aby (...) soudní nebo správní orgán mohl rozhodnout, (...) že ponechá v platnosti možnost využít přerušeni vymáhání individuálních nároků, **pokud by s ohledem na okolnosti případu zahájení insolvenčního řízení, které může skončit likvidací dlužníka, nebylo ve společném zájmu věřitelů.**
4. (...)
5. Členské státy zajistí, aby věřitelé **nebránili** plnění vykonatelných smluv nebo tyto smlouvy neukončovali, neurychlovali nebo jakýmkoli jiným způsobem neupravovali na úkor dlužníka prostřednictvím smluvní doložky stanovující příslušná opatření, a to pouze z důvodu:
- c) **žádosti o zahájení postupu pro preventivní restrukturalizaci;**
 - d) **žádosti o přerušeni vymáhání individuálních nároků;**
 - e) **zahájení postupu pro preventivní restrukturalizaci; nebo**
 - f) **přiznání přerušeni vymáhání individuálních nároků jako takového. (...)**
- 5a.** Členské státy **mohou stanovit pravidla, která** věřitelům, na něž se přerušeni vztahuje, **brání nebo je omezují** v tom, aby **bránili** plnění vykonatelných smluv nebo **tyto smlouvy ukončovali, urychlovali** nebo jakýmkoli jiným způsobem **upravovali** na úkor dlužníka v souvislosti s dluhy, které vznikly před přerušeni **a nebyly dlužníkem splaceny.**

Tento odstavec se použije zejména na zásadní smlouvy, které jsou nezbytné pro pokračování každodenního provozu firmy.

- 5b. **Členské státy mohou stanovit, že přerušeni vymáhání individuálních nároků se nepoužije na nettingové dohody, včetně dohod o závěrečném vypořádání, na finančních trzích, trzích s energií a komoditních trzích ani za okolností, kdy se nepoužije článek 31, pokud jsou takové dohody vymahatelné podle vnitrostátního insolvenčního práva. Přerušeni se však použije na případy, kdy věřitel vymáhá na dlužníkovi pohledávku, která vznikla v důsledku uplatňování nettingové dohody.**
6. **Tato směrnice nebrání dlužníkovi v tom, aby splácel v běžném sledu obchodní pohledávky nedotčených věřitelů a pohledávky dotčených věřitelů, jež vzniknou (...) v průběhu přerušeni vymáhání individuálních nároků.**
7. **Členské státy zajistí, aby skutečnost, že přerušeni skončilo bez přijetí plánu restrukturalizace, sama o sobě nevedla k zahájení insolvenčního řízení, které může skončit likvidací dlužníka, pokud ovšem nejsou splněny ostatní podmínky pro jeho zahájení stanovené vnitrostátním právem.**

Kapitola 3

Plány restrukturalizace

Článek 8

Obsah plánů restrukturalizace

1. Členské státy jsou povinny požadovat, aby plány restrukturalizace předkládané k **přijetí v souladu s článkem 9 nebo k** potvrzení soudním nebo správním orgánem **v souladu s článkem 10** obsahovaly alespoň tyto informace:
 - a) totožnost dlužníka (...);
 - b) **aktiva a závazky v okamžiku předložení plánu restrukturalizace, jakož i popis ekonomické situace dlužníka a postavení pracovníků a popis příčin a rozsahu (...)** obtíží dlužníka;
 - c) (...) dotčené strany, ať už vyjmenované jednotlivě, nebo popsané (...) prostřednictvím kategorií dluhu **podle vnitrostátního práva**, jakož i jejich pohledávky nebo podíly, na něž se vztahuje plán restrukturalizace;
 - d) **v příslušných případech** třídy, do nichž byly dotčené strany seskupeny pro účely přijetí plánu **restrukturalizace** (...), a (...) hodnoty **nároků a podílů** v jednotlivých třídách;
 - e) **v příslušných případech** (...) strany – ať už vyjmenované jednotlivě, nebo popsané prostřednictvím (...) kategorií dluhu **podle vnitrostátního práva** –, **které nejsou plánem restrukturalizace dotčeny**, spolu s **popisem** důvodů, proč se (...) navrhuje, aby se jich plán restrukturalizace **netýkal**;

- f) podmínky plánu **restrukturalizace**, včetně zejména:
- i) jakýchkoli (...) **navrhovaných opatření restrukturalizace uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 2;**
 - ii) **případného** navrhovaného trvání **takových opatření a**
 - iii) případného nového financování, s nímž se v rámci plánu restrukturalizace počítá, **a odůvodnění toho, proč je k provedení daného plánu zapotřebí, a**
- g) (...) **odůvodnění**, (...) které vysvětluje, proč **má plán restrukturalizace přiměřené vyhlídky na to, že zabrání platební neschopnosti dlužníka a zajistí životaschopnost podniku, včetně nezbytných předpokladů jeho úspěchu.**
2. Členské státy **zpřístupní online komplexní kontrolní seznam** pro účely plánů restrukturalizace, **přízpůsobený potřebám malých a středních podniků. Kontrolní seznam musí obsahovat praktické pokyny pro vypracování plánu restrukturalizace podle vnitrostátního práva.(...)**
3. (...)

Článek 9

Přijímání plánů restrukturalizace

01. Členské státy zajistí, aby dlužníci měli právo předložit plány restrukturalizace k přijetí dotčenými stranami bez ohledu na to, kdo podává žádost o postup pro preventivní restrukturalizaci. Členské státy mohou rovněž stanovit, že věřitelé a odborníci na restrukturalizaci mají právo předložit plány restrukturalizace.

1. Členské státy zajistí, aby (...) dotčené **strany** měly právo hlasovat o přijetí plánu restrukturalizace. (...)
- 1a. **Bez ohledu na odstavec 1 mohou členské státy vyloučit z působnosti práva hlasovat tyto strany:**
 - a) **držitele majetkových podílů;**
 - b) **věřitele, jejichž pohledávky se řadí za pohledávky běžných nezajištěných věřitelů v normálním pořadí priorit při likvidaci; nebo**
 - c) **jakoukoli spřízněnou stranu dlužníka nebo dlužníkovu podniku se střetem zájmů podle vnitrostátního práva.**
2. Členské státy zajistí, aby byly dotčené strany zařazeny do samostatných tříd, které odrážejí (...) **dostatečnou míru společných zájmů, v souladu s vnitrostátním právem.** Přinejmenším se pro účely přijetí plánu restrukturalizace musí zajištěné pohledávky a nezajištěné pohledávky zařadit do samostatných tříd. Členské státy mohou rovněž stanovit, že **pohledávky** pracovníků jsou zařazeny do zvláštní, samostatné třídy.
Členské státy mohou stanovit, že dlužníci, kteří jsou malými nebo středními podniky, se mohou rozhodnout, že nezařadí dotčené strany do samostatných tříd.
3. **Sestavování tříd** posoudí soudní nebo správní orgán (...) **v návaznosti na podání žádosti o potvrzení plánu restrukturalizace. Členské státy mohou stanovit, že sestavování tříd posoudí a potvrdí soudní nebo správní orgán dříve.**
4. Plán restrukturalizace (...) **je přijat dotčenými stranami, pokud je v každé třídě dosaženo většiny podle hodnoty nároků nebo podílů jednotlivých členů třídy. Členské státy mohou navíc vyžadovat, aby v každé třídě bylo dosaženo většiny počtu dotčených stran.**

Členské státy stanoví počet hlasů potřebný k získání většiny pro přijetí plánu restrukturalizace. **Tento počet hlasů** nesmí být vyšší než 75 % podle hodnoty nároků nebo podílů v každé třídě, **nebo případně podle počtu dotčených stran v každé třídě.**

5. **Bez ohledu na odstavce 1 až 4** mohou členské státy **stanovit**, že **formální** hlasování o přijetí plánu restrukturalizace **lze nahradit** (...) dohodou s požadovanou většinou.
6. (...)

Článek 10

Potvrzování plánů restrukturalizace

1. Členské státy zajistí, aby **přínejmenším** následující plány restrukturalizace **byly** pro zúčastněné strany závazné, pouze pokud je potvrdí soudní nebo správní orgán:
 - a) plány restrukturalizace, které se dotýkají **nároků nebo podílů** nesouhlasících dotčených stran, **a**
 - b) plány restrukturalizace, které předpokládají nové financování.
2. Členské státy zajistí, aby podmínky, za kterých může být plán restrukturalizace potvrzen soudním nebo správním orgánem, byly jasně vymezeny a zahrnovaly alespoň tyto body:
 - a) plán restrukturalizace byl přijat v souladu s článkem 9 (...);
 - aa) k věřitelům z téže hlasovací třídy – nebo pokud existuje pouze jedna třída v souladu s čl. 9 odst. 2 druhým pododstavcem, tak k věřitelům s dostatečnou mírou společných zájmů – se přistupuje rovnocenným způsobem, přiměřeně k jejich pohledávkám;**

- ab) **o plánu restrukturalizace** byly vyrozuměny všechny (...) **dotčené strany v souladu s vnitrostátním právem;**
- b) **v případě nesouhlasících věřitelů** plán restrukturalizace splňuje test nejlepších zájmů věřitelů;
- c) **v příslušných případech** je jakékoli nové financování nutné k provedení plánu restrukturalizace a nespravedlivě nepoškozuje zájmy věřitelů.

Soudní nebo správní orgán posoudí, zda je splněno písm. b) prvního pododstavce, pouze v případě, že byly vzneseny námitky.

- 3. Členské státy zajistí, aby soudní nebo správní orgány **měly možnost** odmítnout potvrdit plán restrukturalizace, pokud **by** tento plán **neměl** (...) přiměřené vyhlídky zabránit platební neschopnosti dlužníka **nebo** zajistit životaschopnost podniku.
- 4. (...)

Článek 11

Cross-class cram-down mechanismus

- 1. Členské státy zajistí, aby plán restrukturalizace, který není schválen **všemi hlasovacími třídami** dotčených stran, **jak je vymezeno v čl. 9 odst. 4**, mohl být potvrzen soudním nebo správním orgánem na návrh dlužníka nebo (...) se souhlasem dlužníka a stal se závazným pro (...) nesouhlasící **hlasovací** třídy, pokud daný plán restrukturalizace **splňuje alespoň tyto podmínky:**
 - a) **splňuje** čl. 10 odst. 2;
 - b) byl schválen **požadovanými hlasovacími třídami dotčených stran v souladu s odstavcem 2;**

- c) **splňuje test spravedlivého zacházení podle odstavce 2a;**
- d) **žádná třída dotčených stran nemůže podle plánu restrukturalizace obdržet nebo si ponechat více než plnou výši svých nároků nebo podílů.**

Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy omezit požadavek souhlasu dlužníka na případy, kdy jsou dlužníky malé a střední podniky.

2. **Aby mohl být plán restrukturalizace potvrzen, členské státy musí požadovat, aby byl schválen buď:**

- a) alespoň jednou **hlasovací třídou dotčených stran, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právo, poškozených stran**, kromě třídy držitelů majetkových podílů nebo jakékoli jiné třídy, která by při ocenění **dlužníka za předpokladu trvání podniku** neobdržela žádnou platbu ani **si neponechala žádný podíl, nebo u níž lze v souladu s vnitrostátním právem přiměřeně předpokládat, že by neobdržela žádnou platbu ani si neponechala žádný podíl**, pokud by se použilo normální pořadí priorit při likvidaci **podle vnitrostátního práva; nebo**
- b) většinou hlasovacích tříd dotčených stran, pokud alespoň jedna z těchto tříd je třídou zajištěných věřitelů nebo má přednost před třídou běžných nezajištěných věřitelů.

Členské státy mohou ve vnitrostátním právu stanovit obě tyto alternativy.

Členské státy mohou **zvýšit** minimální počet (...) tříd **dotčených stran, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právo, poškozených stran**, který je nutný ke schválení plánu podle písm. a) tohoto odstavce.

- 2a. Členské státy vymezí test spravedlivého zacházení stanovením požadavku, aby:
- a) nesouhlasící hlasovací třída dotčených věřitelů byla v plné výši vyplacena stejnými nebo rovnocennými prostředky, pokud má jakákoli třída s nižší prioritou na základě plánu restrukturalizace obdržet jakoukoli platbu nebo si ponechat jakýkoli podíl; nebo aby
 - b) se s nesouhlasící hlasovací třídou dotčených věřitelů zacházelo alespoň stejně příznivě jako s jakoukoli jinou třídou stejné priority a příznivěji než s jakoukoli třídou s nižší prioritou.

Členské státy mohou zachovat nebo zavést ustanovení odchylná od odst. 2 písm. a), je-li to nutné k dosažení cílů plánu restrukturalizace a pokud plán restrukturalizace nespravedlivě nepoškozuje práva nebo zájmy kterékoli z dotčených stran.

- 2b. Ustanovení čl. 10 odst. 3 se použijí obdobně.

Článek 12

Držitelé majetkových podílů

1. Pokud členské státy vyloučí držitele majetkových podílů z použití článků 9 až 11, musí jinými prostředky zajistit, aby (...) daní (...) držitelé majetkových podílů (...) nebránili nepřiměřeně přijetí, potvrzení nebo provádění plánu restrukturalizace (...).

Členské státy mohou přizpůsobit vymezení toho, co je nepřiměřené podle odstavce 1, aby se mimo jiné zohlednilo, zda je dlužník malým či středním podnikem, nebo velkým podnikem, jakož i navržená opatření restrukturalizace dotýkající se práv držitelů majetkových podílů, typ držitele majetkových podílů, zda je dlužník právnickou nebo fyzickou osobou nebo zda společníci v obchodní společnosti ručí omezeně či neomezeně.

2. (...)

Kapitola 3

Plány restrukturalizace

Článek 13

Ocenění soudním nebo správním orgánem

1. (...) Soudní nebo správní orgán **přijme rozhodnutí o ocenění** (...) z důvodu údajného nesplnění **bud'**:
 - a) testu nejlepších zájmů věřitelů podle čl. 2 odst. 1 bodu 9; **nebo**
 - b) **podmínek cross-class cram-down mechanismu podle čl. 11 odst. 2 písm. a), pouze** pokud proti plánu restrukturalizace vznese námitky **nesouhlasící dotčená strana**.
2. (...)
3. Členské státy zajistí, aby **pro účely přijetí rozhodnutí o ocenění v souladu s odstavcem 1 soudní nebo správní orgány mohly jmenovat nebo vyslechnout** řádně kvalifikované odborníky (...).
4. **Pro účely odstavce 1** členské státy zajistí, aby (...) **nesouhlasící dotčená strana mohla vznést námitku** u soudního nebo správního orgánu, který byl požádán o potvrzení plánu restrukturalizace (...).

Členské státy mohou stanovit, že takovou námitku lze vznést v souvislosti s odvoláním proti rozhodnutí o potvrzení plánu restrukturalizace.

Článek 14

Účinky plánů restrukturalizace

1. Členské státy zajistí, aby plány restrukturalizace, jež potvrdí soudní nebo správní orgán, byly závazné pro **všechny dotčené strany**.
2. **Členské státy zajistí, aby** na věřitele, kteří se nepodílejí na přijetí plánu restrukturalizace **podle vnitrostátního práva, neměl** plán žádný dopad.

Článek 15

Odvolání

1. Členské státy zajistí, aby jakékoli **odvolání podle vnitrostátního práva proti** rozhodnutí **o potvrzení nebo zamítnutí** plánu restrukturalizace přijatému soudním orgánem **bylo předloženo** vyššímu soudnímu orgánu.

Členské státy zajistí, aby odvolání proti rozhodnutí **o potvrzení nebo zamítnutí** plánu restrukturalizace přijatému správním orgánem **bylo předloženo** soudnímu orgánu.

2. (...)
3. Odvolání proti rozhodnutí potvrzujícímu plán restrukturalizace nemá odkladné účinky na provádění plánu.

Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy stanovit, že soudní orgány mohou odložit provádění plánu restrukturalizace nebo jeho částí, je-li to potřebné a vhodné k ochraně zájmů některé ze stran.

4. Členské státy zajistí, aby v případě, že je odvolání podle odstavce 3 vyhověno, mohl soudní orgán buď:
- a) plán restrukturalizace nepotvrdit; nebo
 - b) **plán restrukturalizace změnit, stanoví-li tak vnitrostátní právo, a potvrdit jej (...).**

Členské státy mohou stanovit, že je-li plán potvrzen podle písmene b) prvního pododstavce, strana, která utrpěla peněžní ztrátu a jejímuž odvolání bylo vyhověno, obdrží náhradu.

KAPITOLA 4

Ochrana nového financování, prozatímního financování a jiných transakcí souvisejících s restrukturalizací

Článek 16

Ochrana nového financování a prozatímního financování

1. Členské státy zajistí, aby nové financování a prozatímní financování byly dostatečně (...) chráněny. **V případě jakékoli další platební neschopnosti dlužníka přinejmenším platí, že:**
- a) nové financování a prozatímní financování nesmí být prohlášeno za neplatné, relativně neplatné nebo nevymahatelné a
 - b) **poskytovatelům takového financování (...) nesmí vzniknout občanskoprávní, správní ani trestní odpovědnost**

pouze z důvodu, že takové financování poškozuje věřitele jako celek. (...)

- 1a. **Členské státy mohou působnost odstavce 1, pokud jde o nové a prozatímní financování, omezit na případy, kdy je plán potvrzen soudním nebo správním orgánem nebo kdy bylo prozatímní financování předmětem kontroly předem.**
- 1b. **Členské státy mohou z uplatňování odstavce 1 vyloučit prozatímní financování, které je poskytnuto poté, co dlužník přestal být schopen splácet dluhy v termínu jejich splatnosti.**
2. **Členské státy mohou stanovit, že v případě jakékoli další platební neschopnosti dlužníka, mají poskytovatelé nového nebo prozatímního financování právo obdržet (...) platbu přednostně před jinými věřiteli, kteří by jinak měli vyšší nebo stejné nároky (...).**
3. (...)

Článek 17

Ochrana jiných transakcí souvisejících s restrukturalizací

1. **Aniž je dotčen článek 16, členské státy zajistí, aby v případě jakékoli další platební neschopnosti dlužníka transakce, které jsou přiměřené a bezprostředně nezbytné pro vyjednávání o plánu restrukturalizace (...), nebyly prohlášeny za neplatné, relativně neplatné nebo nevymahatelné pouze z důvodu, že poškozují věřitele jako celek (...).**
 - 1a. **Členské státy mohou působnost odstavce 1 omezit na případy, kdy je plán potvrzen soudním nebo správním orgánem nebo kdy byly takové transakce předmětem kontroly předem.**
 - 1b. **Členské státy mohou z uplatňování odstavce 1 vyloučit transakce, které byly provedeny poté, co dlužník přestal být schopen splácet dluhy v termínu jejich splatnosti.**

2. Transakce (...) uvedené v odstavci 1 zahrnují **minimálně**:
- a) úhradu (...) poplatků a nákladů na sjednání, přijetí **nebo** potvrzení (...) plánu restrukturalizace;
 - b) úhradu (...) poplatků a nákladů vynaložených při hledání odborného poradenství v **úzké** souvislosti s (...) restrukturalizací **a**
 - c) (...)
 - d) jakékoli (...) platby a výdaje vynaložené v rámci běžného podnikání, **jiné než platby a výdaje uvedené v písmenech a) a b).**
 - e) (...)
3. (...)
4. **Aniž je dotčen článek 16**, členské státy zajistí, aby v **případě jakékoli další platební neschopnosti dlužníka** jakákoli transakce, (...) **která je přiměřená a bezprostředně nezbytná pro provádění plánu restrukturalizace a je provedená v souladu s (...) plánem restrukturalizace potvrzeným soudním nebo správním orgánem (...), nebyla prohlášena za neplatnou, relativně neplatnou nebo nevymahatelnou pouze z důvodu, že poškozuje věřitele jako celek (...).**

KAPITOLA 5

Povinnosti ředitelů v případech pravděpodobnosti platební neschopnosti

Článek 18

(...)

HLAVA III

(...) Oddlužení a zákazy činnosti

Článek 19

Přístup k oddlužení

1. Členské státy zajistí, aby insolventní podnikatelé **měli přístup k nejméně jednomu řízení, jež může vést k úplnému oddlužení** v souladu s touto směrnicí.

Členské státy mohou požadovat ukončení obchodu, živnosti, řemesla nebo svobodného povolání, s nímž dluhy souvisejí.

2. Členské státy, ve kterých je úplné oddlužení podmíněno částečným splacením dluhu podnikatelem, zajistí, aby související povinnost splacení vycházela z individuální situace podnikatele, a **zejména (...)** aby byla úměrná jeho **zabavitelnému nebo** disponibilnímu příjmu **a majetku během lhůty pro oddlužení a zohledňovala spravedlivý zájem věřitelů.**

Článek 20

Lhůta pro oddlužení

1. **Členské státy zajistí, aby lhůta (...), po jejímž uplynutí mohou být insolventní podnikatelé zcela zbaveni svých dluhů, nebyla delší než tři roky počínaje nejpozději:**
 - a) **v případě postupu, který zahrnuje plán splacení, dnem rozhodnutí soudního nebo správního orgánu, kterým se potvrzuje daný plán nebo zahájení provádění (...)** daného plánu (...); **nebo**

- b) v případě jakéhokoli jiného postupu dnem rozhodnutí soudního nebo správního orgánu (...) o zahájení (...) řízení **nebo okamžikem stanovení majetkové podstaty.**
2. Členské státy zajistí, aby (...) **insolventní podnikatelé, kteří splnili své povinnosti, pokud takové povinnosti existují podle vnitrostátního práva, byli k datu vypršení lhůty pro oddlužení zbaveni svých dluhů, aniž by museli soudní nebo správní orgán požádat o zahájení dalšího řízení vedle postupů uvedených v odstavci 1.**
- Aniž je dotčen první pododstavec, členské státy mohou zachovat nebo zavést předpisy, které soudnímu nebo správnímu orgánu umožňují provést z moci úřední nebo na žádost osoby mající oprávněný zájem ověření toho, zda podnikatelé splnili podmínky pro oddlužení.**
- 2a. Členské státy mohou stanovit, že úplné oddlužení nesmí narušit pokračování insolvenčního řízení zahrnujícího zpeněžení a rozdělení aktiv podnikatele, jež byla součástí majetkové podstaty k okamžiku uvedenému v odst. 2 prvním pododstavci.

Článek 21

Doba zákazu činnosti

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že je **insolventní** podnikatel oddlužen v souladu s touto směrnicí, veškeré zákazy zahájení nebo provozování obchodu, živnosti, řemesla nebo svobodného povolání **založené výlučně na skutečnosti, že daný podnikatel je insolventní**, pozbyly platnosti nejpozději na konci lhůty pro oddlužení. (...)

- 1a. Členské státy zajistí, aby po uplynutí doby zákazu činnosti pozbyly zákazy činnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku účinku, aniž by bylo nutné požádat soudní nebo správní orgán o zahájení dalšího řízení vedle postupů uvedených v čl. 20 odst. 1.

Článek 22

Výjimky

1. Odchylně od článků 19 až 21 mohou členské státy zachovat nebo zavést ustanovení, která **zamítají**, omezují nebo ruší přístup k **oddlužení** nebo stanoví delší lhůty pro úplné **oddlužení** nebo delší doby zákazu činnosti, a to za určitých přesně stanovených okolností a pokud jsou tyto **výjimky řádně** odůvodněny (...), **například**:
- a) **pokud insolventní podnikatel** jednal při zadlužování, **během insolvenčního řízení** nebo v průběhu **splácení dluhu vůči věřitelům nebo dalším zúčastněným stranám podle vnitrostátního práva** nepoctivě nebo se zlým úmyslem;
 - b) **pokud insolventní podnikatel** nedodrжуje plán splacení nebo jinou zákonnou povinnost, která má chránit zájmy věřitelů, **včetně povinnosti maximalizovat výnosy pro věřitele**;
 - ba) **pokud insolventní podnikatel nedodrжуje povinnost poskytovat informace nebo součinnost podle vnitrostátního práva**;
 - c) v případě zneužití **žádosti** o oddlužení;
 - d) v případě **nové žádosti** o oddlužení (...) během určitého období (...) **poté, co bylo insolventnímu podnikateli úplné oddlužení přiznáno nebo bylo jeho úplné oddlužení zamítnuto z důvodu závažného porušení povinnosti poskytovat informace nebo součinnost**;

- da) **pokud nejsou pokryty náklady na postup vedoucí k oddlužení, nebo**
- db) **je-li výjimka nezbytná k zajištění rovnováhy mezi právy dlužníka a právy jednoho či více věřitelů.**

2. **Odchylně od článku 20** mohou členské státy stanovit delší lhůty pro oddlužení v případech, kdy:

- a) **soudní nebo správní orgán schválí nebo nařídí ochranná opatření za účelem ochrany hlavního bydliště insolventního podnikatele a případně jeho rodiny nebo aktiv, jež jsou zásadní pro pokračování obchodu, živnosti, řemesla nebo svobodného povolání podnikatele; nebo**
- b) **nedochází ke zpeněžení hlavního bydliště insolventního podnikatele.**

3. Členské státy mohou konkrétní kategorie dluhu, jako například:

- e) **zajištěné pohledávky;**
- f) **dluhy vyplývající z trestních sankcí nebo s nimi související;**
- g) **dluhy vyplývající z občanskoprávní odpovědnosti;**
- h) **dluhy související s vyživovacími povinnostmi vyplývajícími z rodinných vztahů, rodičovství, manželství nebo příbuzenských vztahů;**
- i) **dluhy vzniklé po podání žádosti o postup vedoucí k oddlužení nebo po zahájení tohoto postupu a**
- j) **dluhy vyplývající z povinnosti uhradit náklady na postup vedoucí k oddlužení,**

vyloučit z působnosti oddlužení nebo mohou **omezit přístup k oddlužení nebo** stanovit delší lhůtu pro oddlužení, pokud jsou taková vyloučení, **omezení** nebo delší lhůty **řádně** odůvodněny (...).

4. Odchylně od článku 21 mohou členské státy stanovit delší nebo neomezenou dobu platnosti zákazů činnosti, pokud **insolventní podnikatel** vykonává profesi, na kterou se vztahují zvláštní etická pravidla **nebo zvláštní pravidla týkající se dobrého jména či odborných znalostí**, anebo **profesi zabývající se správou majetku jiných osob nebo pokud má insolventní podnikatel v úmyslu získat přístup k takové profesi**.
- 4a. **Touto směrnicí nejsou dotčena vnitrostátní pravidla týkající se jiných zákazů činnosti nařízených soudním nebo správním orgánem, než jsou zakazy uvedené v článku 21.**

Článek 23

Konsolidace postupů týkajících se (...) dluhů podnikatelů

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že **insolventní podnikatelé mají** (...) dluhy vzniklé při provozování **svého** obchodu, živnosti, řemesla nebo svobodného povolání a zároveň i (...) dluhy vzniklé mimo rámec těchto činností, spadaly pro účely **úplného oddlužení** všechny dluhy **osvoboditelné od placení** do působnosti jediného řízení.
2. **Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy stanovit**, že (...) dluhy, jež **insolventním podnikatelům vznikly při provozování jejich obchodu, živnosti, řemesla nebo svobodného povolání, a dluhy vzniklé mimo rámec těchto činností** mají být řešeny v samostatných řízeních za předpokladu, že tyto postupy lze koordinovat za účelem **úplného oddlužení** v souladu s touto směrnici.

HLAVA IV

Opatření ke zvýšení účinnosti postupů pro řešení restrukturalizace, insolvence a oddlužení

Článek 24

Soudní a správní orgány

Aniž jsou dotčeny nezávislost soudnictví a případné rozdíly v uspořádání soudního systému v rámci Unie, členské státy zajistí, aby:

- a) členové **soudních** a správních orgánů, které se zabývají **postupy týkajícími se** restrukturalizace, insolvence a **oddlužení**, absolvovali **vhodnou**(...) odbornou přípravu (...) **a měli odborné znalosti nezbytné pro** plnění svých úkolů; **a**
- b) (...) **postupy týkající se restrukturalizace, insolvence a oddlužení** byly řešeny účinným způsobem (...).

Článek 25

(...)

Článek 26

(...) **Odborníci na postupy týkající se restrukturalizace, insolvence a oddlužení**

Členské státy zajistí, aby:

- a) **odborníci jmenovaní soudním nebo správním orgánem v postupech týkajících se restrukturalizace, insolvence a oddlužení (dále jen „odborníci“)** absolvovali vhodnou (...) odbornou přípravu a měli odborné znalosti nezbytné pro plnění svých úkolů;
- b) (...) **podmínky způsobilosti, jakož i proces jmenování a odvolávání odborníků a jejich odstupování z funkce (...) byly jasné, transparentní a spravedlivé (...);**
- c) (...) **při jmenování odborníka (...) pro konkrétní případ, včetně případů obsahujících přeshraniční prvky, byla věnována náležitá pozornost jeho zkušenostem a odborným znalostem s přihlédnutím ke zvláštním rysům daného případu(...) a**
- d) **za účelem zabránění střetu zájmů mají dlužníci a věřitelé možnost buď vznést námitky proti výběru či jmenování, nebo požadovat výměnu odborníka.**

2. (...)

3. (...)

4. (...)

Článek 27

Dohled nad odborníky (...) a jejich odměňování

1. Členské státy zavedou vhodné dohledové a regulační **mechanismy**, aby bylo zajištěno, že práce odborníků (...) je **účinně** kontrolována, **s cílem zabezpečit, že jejich služby jsou poskytovány účinným a kvalifikovaným způsobem a ve vztahu k účastníkům jsou poskytovány nestranně a nezávisle**. Součástí **těchto mechanismů** jsou také (...) účinná **opatření týkající se odpovědnosti** odborníků, kteří při plnění svých povinností selhali.
- 1a. Členské státy mohou podporovat vypracování kodexů chování a jejich dodržování ze strany odborníků.
2. Členské státy zajistí, aby se **odměna** odborníků (...) **řídila** pravidly, jež **jsou v souladu s cílem** (...) účinného završení jednotlivých řízení. (...)

Členské státy zajistí, aby (...) byly **zavedeny** vhodné postupy **pro řešení** případných sporů ohledně odměňování **a aby tyto spory byly účinně vyřešeny**.

Článek 28

Využívání elektronických komunikačních prostředků

1. Členské státy zajistí, aby **v postupech týkajících se restrukturalizace, insolvence a oddlužení mohli účastníci řízení, odborník nebo soudní či správní orgán**, mimo jiné i v přeshraničních situacích, elektronicky provádět **alespoň tyto úkony**:
 - a) přihlašování pohledávek;
 - b) **předkládání** plánů restrukturalizace nebo plánů splacení (...);
 - c) **zasílání oznámení** věřitelům;
 - d) (...);
 - e) podávání **protestů a odvolání**.

HLAVA V

Monitorování postupů týkajících se restrukturalizace, insolvence a oddlužení

Článek 29

Shromažďování údajů

1. (...) Členské státy **každoročně** na **vnitrostátní** úrovni shromažďují a agregují údaje o **postupech týkajících se restrukturalizace, insolvence a oddlužení, rozčleněné podle druhu postupu, přinejmenším pokud jde o tyto prvky:**
 - a) počet řízení, o která **bylo požádáno nebo** která byla **zahájena, je-li toto zahájení stanoveno ve vnitrostátních právních předpisech, a která dosud probíhají nebo byla uzavřena (...);**
 - b) **průměrná délka řízení od podání žádosti nebo od zahájení řízení, je-li toto zahájení stanoveno ve vnitrostátních právních předpisech, do uzavření;**
 - c) **počet řízení jiných než těch, která jsou uvedena v písmeni ca), v rozčlenění podle (...) druhu výsledků;**
 - ca) **počet žádostí o restrukturalizaci, které byly prohlášeny za nepřijatelné, byly zamítnuty nebo byly před zahájením řízení staženy;**
 - d) (...)
 - e) (...)
 - f) (...)
 - g) (...)
- 1a. Členské státy **každoročně** na **vnitrostátní** úrovni shromažďují a agregují údaje o počtu dlužníků, **na něž se vztahovala restrukturalizační řízení nebo insolvenční řízení a u nichž byl během tří let předcházejících podání žádosti o takové řízení nebo zahájení takového řízení, je-li toto zahájení stanoveno ve vnitrostátních právních předpisech, potvrzen plán restrukturalizace v rámci předchozího restrukturalizačního řízení, jímž se provádí hlava II.**

- 1b. Členské státy mohou každoročně na vnitrostátní úrovni shromažďovat a agregovat údaje o průměrných nákladech na jednotlivé druhy řízení, jakož i průměrné výtěžnosti u zajištěných a nezajištěných věřitelů a případně samostatně u jiných druhů věřitelů.
2. Členské státy rozčlení údaje uvedené v odst. 1 písm. a) až c) a případně údaje uvedené v odstavci 1b, jsou-li k dispozici, podle:
- a) velikosti dotyčných dlužníků, které nejsou fyzickými osobami (...);
 - b) toho, zda je dlužníkem, na něhož se vztahují postupy týkající se restrukturalizace nebo insolvence, fyzická nebo právnická osoba; a
 - c) (...) toho, zda se postupy vedoucí k oddlužení týkají pouze podnikatelů, nebo všech fyzických osob.
- 2a. Členské státy mohou shromažďovat a agregovat údaje uvedené v odstavcích 1, 1a, 1b a 2 metodou výběru vzorků, která zajistí, že vzorky budou reprezentativní z hlediska velikosti a rozmanitosti.
3. Členské státy shromažďují a agregují údaje uvedené v odstavcích 1, 1a, 2 a případně 1b za celé kalendářní roky končící vždy dnem 31. prosince každého roku, a to počínaje (...) prvním celým kalendářním rokem následujícím po [datum (...) použitelnosti prováděcích aktů uvedených v odstavci 4]. Tyto údaje se sdělují Komisi prostřednictvím standardního formuláře pro sdělování údajů, a to každoročně vždy do 31. prosince kalendářního roku následujícího po roce, za který se údaje shromažďují.
4. Formulář pro sdělování údajů zmíněný v odstavci 3 tohoto článku Komise zavede prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 30 odst. 2.

Článek 30

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

HLAVA VI

Závěrečná ustanovení

Článek 31

Vztah k jiným aktům a mezinárodním nástrojům

1. **Před ustanoveními této směrnice mají přednost tyto předpisy:**
 - a) směrnice 98/26/ES (...) ²⁰;
 - b) směrnice 2002/47/ES (...) ²¹; a
 - c) nařízení (EU) č. 648/2012 (...) ²²;

²⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry, Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

²¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2012 o dohodách o finančním zajištění, Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43.

²² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.

- 1a. Touto směrnicí nejsou dotčeny požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků, které jsou uloženy platebním institucím podle směrnice (EU) 2015/2366 o platebních službách na vnitřním trhu a institucím elektronických peněz podle směrnice 2009/110/ES o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností.
2. Touto směrnicí nejsou dotčena práva pracovníků zaručená směrnicemi 98/59/ES, 2001/23/ES, 2002/14/ES, 2008/94/ES a 2009/38/ES.
- 2a. Hlavou II této směrnice není dotčeno uplatňování Úmluvy o mezinárodních nárocích na mobilní zařízení a jejího protokolu ve věcech příslušejících vybavení letadel, jejichž stranami jsou některé členské státy v době přijetí této směrnice.

Článek 32

Změna směrnice (EU) 2017/1132

V článku 84 směrnice (EU) č. 2017/1132²³ se doplňuje nový odstavec 4, který zní:

„4. Členské státy se odchýlí od ustanovení čl. 58 odst. 1, článku 68, článku 72, článku 73, článku 74, čl. 79 odst. 1 písm. b), čl. 80 odst. 1 a článku 81 v takovém rozsahu a na takovou dobu (...), jak jsou taková odchýlení nezbytná ke zřízení rámce pro preventivní restrukturalizaci stanoveného ve směrnici Evropského parlamentu a Rady [.../....]“*

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností, Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46.

Tímto ustanovení není dotčena zásada rovného zacházení s akcionáři.

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady o rámcích pro preventivní restrukturalizaci, o oddlužení a zákazech činnosti a opatřeních ke zvýšení účinnosti postupů týkajících se restrukturalizace, insolvence a oddlužení a o změně směrnice (EU) 2017/1132. (Úř. věst. ...).

Článek 33

Ustanovení o přezkumu

Nejpozději do [5 let od data zahájení uplatňování prováděcích opatření] a poté každých 7 let předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování této směrnice, včetně informací o tom, zda **by se mělo zvážit** přijetí dalších opatření ke konsolidaci a posílení právního rámce v oblasti postupů týkajících se restrukturalizace, insolvence a **oddlužení** (...).

Článek 34

Provádění

1. Členské státy přijmou a zveřejní do [3 roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí, **s výjimkou ustanovení nezbytných pro dosažení souladu s čl. 28 písm. a), b) a c), která přijmou a zveřejní do [5 let ode dne vstupu této směrnice v platnost], a ustanovení nezbytných pro dosažení souladu s čl. 28 písm. e), která přijmou a zveřejní do [7 let ode dne vstupu této směrnice v platnost].** Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Uvedené **právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí** členské státy použijí od [3 roky ode dne vstupu této směrnice v platnost], s **výjimkou ustanovení nezbytných pro dosažení souladu s čl. 28 písm. a), b) a c), která použijí od [5 let ode dne vstupu této směrnice v platnost], a ustanovení nezbytných pro dosažení souladu s čl. 28 písm. e), která použijí od [7 let ode dne vstupu této směrnice v platnost]. (...)**

Tyto **předpisy** přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 35

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 36

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne

Za Evropský parlament

předseda

Za Radu

předseda/předsedkyně